

Η Αδίκη στη

Χώρα

των

Θυμιάτων

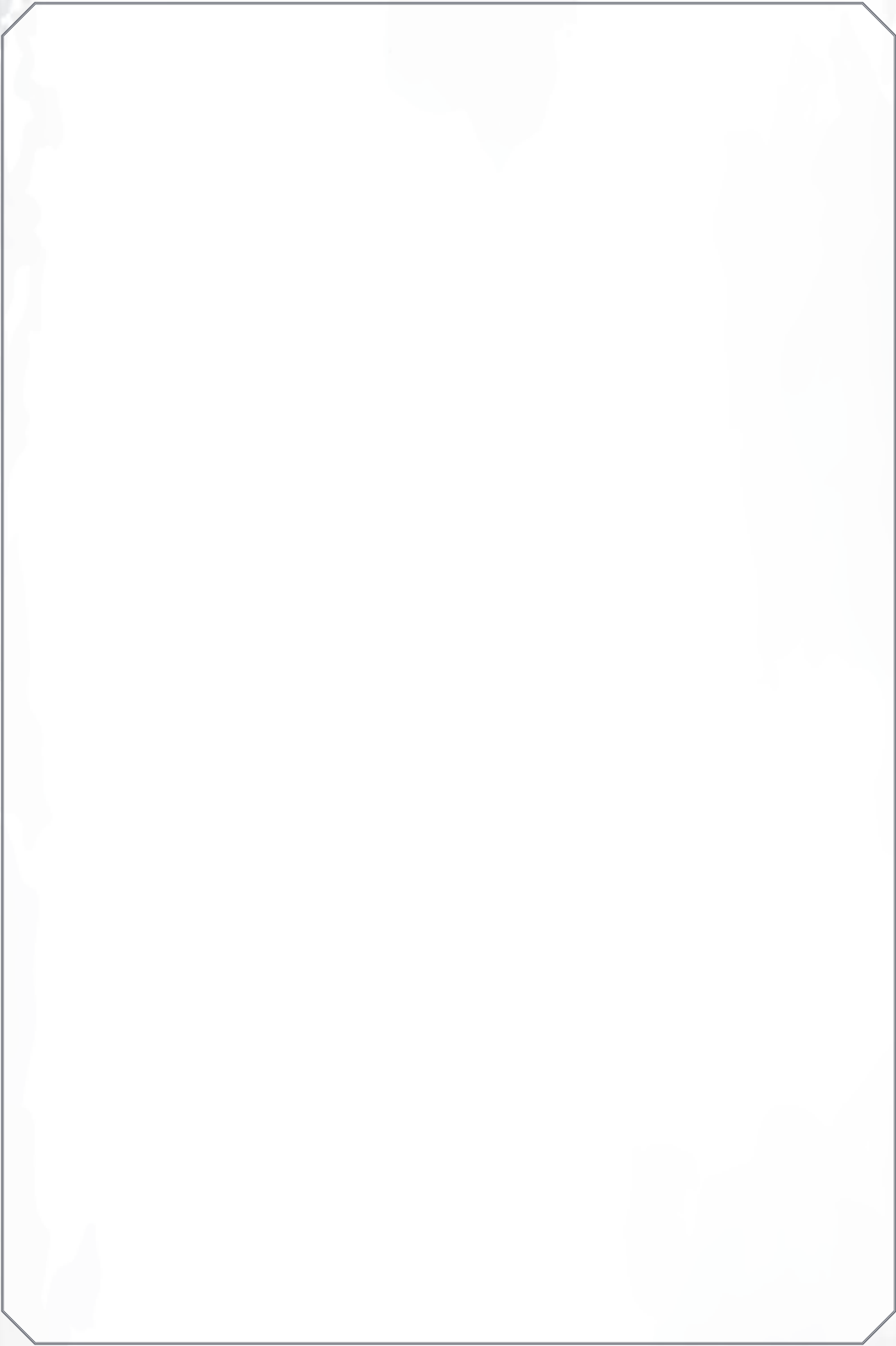

Αυτό το έργο διατίθεται με άδεια
Creative Commons Αναφορά Δημιουργού -
Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Όμιλος Αριστείας & Δημιουργικότητας:
«Θεατρικό & Καλλιτεχνικό Εργαστήρι»

Η Αλήκη στη Χώρα των θυμιάτων

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Πρόλογος

Οκτώβριος 2017 και ο Όμιλος «Θεατρικό και Καλλιτεχνικό Εργαστήρι» του Πειραματικού Γενικού Λυκείου Ηρακλείου, έπειτα από πέντε χρόνια λειτουργίας ψάχνει να βρει το επόμενο έργο που θα δουλέψει, θα διασκευάσει και θα παρουσιάσει στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Η σύσταση της πολυπληθούς ομάδας μάς έκανε πάντα ιδιαιτέρως απαιτητικούς και απαιτητικές στο έργο που θα θέλαμε και θα μπορούσαμε να επιλέξουμε. Και ακόμα και όταν βρισκόταν αυτό το έργο, η ομάδα πάντα ήταν έτοιμη να το διασκευάσει προσθέτοντας και αφαιρώντας ρόλους, ατάκες και σκηνές. Έτσι, διατυπώθηκε η τοιμηρή πρόταση να γράψουμε συλλογικά ένα πρωτότυπο έργο, κομμένο και ραμμένο από την αρχή, στις ανάγκες του Ομίλου μας. Είχαμε κάνει άλλωστε κάποιες μικρότερες απόπειρες μέσα στην πενταετή λειτουργία του Ομίλου.

Θελήσαμε, λοιπόν, να εκφραστούμε κατά των στερεοτύπων, που εισβάλλουν στις ζωές μας και μας κρατούν σε αντιλήψεις που μπορεί να δυσκολεύουν την ύπαρξη και τη συνύπαρξή μας με το διαφορετικό. Εναντιωθήκαμε στα στερεότυπα που δε μας αφήνουν να αλλιάξουμε άποψη και στάση και να αγαπήσουμε τον καθένα και την καθεμία, κάνοντας ένα βήμα, πλησιάζοντας τις ανάγκες του. Προσπαθήσαμε ν' αποτρέψουμε τα στερεότυπα που μας έχουν γίνει συνήθεια και μας κλείνουν στο δικό μας μικρόκοσμο, κάνοντάς μας να αδιαφορήσουμε για ό,τι είναι μακριά από την καθημερινότητά μας.

Η διαδρομή δεν ήταν απλή, αλλιά ήταν γοητευτική. Η διαδικασία του να χτίσουμε ένα δικό μας παραμύθι, χρησιμοποιώντας ανθρώπους, ζώα, φυτά, αλλιά ακόμα και μικρόβια σε φανταστικές ιστορίες, για να παραλληλίσουμε με αναλογίες τους κοινωνικούς μας προβληματισμούς, γινόταν οδυόνα και πιο ενδιαφέρουσα και ο ενθουσιασμός μας μεγαλύτερος. Γι' αυτό, η ομάδα στηρίχθηκε στην «Αλίκη στην Χώρα των Θαυμάτων» και βγάζοντάς της ένα «α» έφτιαξε μια καινούρια Αλίκη, που ήρθε αντιμέτωπη με όλα αυτά που μπορούν να κάνουν τον καθένα και την καθεμία να σκεφτούν πως αλλιάζοντας τον τρόπο που σκεφτόμαστε, μπορούμε να κάνουμε τον κόσμο μας λίγο πιο όμορφο για όλες και για όλους. Είμαστε ευτυχείς που το ζήσαμε τόσο μέσω της συγγραφής, όσο και μέσω της παράστασης που στήθηκε, συλλογικά, από άτομα που το καθένα ήταν εκεί για να συνεισφέρει με τον δικό του τρόπο. Ελπίζουμε να καταφέρουμε να συμπαρασύρουμε και εσάς σε αυτό το μαγικό ταξίδι της δικής μας Αλίκης.

Η ομάδα του Ομίλου Αριστείας & Δημιουργικότητας «Θεατρικό & Καλλιτεχνικό Εργαστήρι» του Πειραματικού Γενικού Λυκείου Ηρακλείου του σχολικού έτους 2017-18

Όμιλος Αριστείας & Δημιουργικότητας Πειραματικού Λυκείου Ηρακλείου 2017-18

«Θεατρικό & Καλλιτεχνικό Εργαστήρι»

Μαθητές και μαθήτριες που συμμετείχαν στον Όμιλο το σχολικό έτος 2017-2018:

Λυδία Αμβροσιάδη, Ηλίας Βρύνας, Μάνος Γιαλιτάκης, Γεωργία Γκιαουράκη, Παναγιώτης Κατσαρός, Κωνσταντίνος Κατσούλης, Μαριεύα Κορνηλιάκη, Βαρβάρα – Άρτεμη Κοντοφρυού, Λίνα Κορναράκη, Κάηλια Λαδουκάκη, Μαρία Λαδουκάκη, Σόνια Λάμο, Μαρία – Ελένη Λαμπράκη, Φάνης Λιοδάκης, Γεράσιμος Λογιωτατόπουλος, Αριάδνη – Άνοιξη Μελετάκη, Κάτια Μηροκαλάκη – Γούναρη, Γιάννης Ντούλης, Μαρία Παπαδοπούλου, Φαίδρα Πέτση, Ειρήνη Πρεκατσουνάκη, Θανάσης Πυλιώτης, Ενρίκο Φαβορίτο, Γιώργος Φανουράκης.

Επίβλεψη, εμπύχωση και ευθύνη ομάδας:

Χάρης Δημητρακόπουλος (Βιολόγος), Μαρία Πολυχρονάκη (Φιλολόγος)

Η παράσταση «Η Αθήνη στη Χώρα των θυμάτων» παρουσιάστηκε στο Δημοτικό Κηποθέατρο «Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ» στις 26 Ιουνίου 2018 στο πλαίσιο του 2ου Μαθητικού Καλλιτεχνικού Φεστιβάλ του Δήμου Ηρακλείου.

Φωτογραφίες από την παράσταση υπάρχουν στο Παράρτημα και στο μουσικό βίντεο στη διεύθυνση: https://youtu.be/KXG_dmSizBE

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Για την υλοποίηση της παράστασης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την Αντιδημαρχία Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Καινοτομίας και τον Αντιδήμαρχο κ. Γεώργιο Βλάχακη, τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή κ. Γιώργο Αντωνάκη, την Περιφερειακή Δ/ση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Κρήτης, τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ηρακλείου, το Γραφείο Σχολικών Δραστηριοτήτων και την υπεύθυνη κ. Αγγελική Ζαχαράτου, που μέσω της διοργάνωσης του Φεστιβάλ δίνουν την ευκαιρία στα σχολεία να αναδείξουν τα καλλιτεχνικά τους δρώμενα σε χώρους ιστορικής και αισθητικής αξίας παρέχοντας πλήρη και επαγγελματική υποστήριξη σε ήχο και φωτισμό.

Για την εξυπηρέτηση των αναγκών την ημέρα της παράστασης ευχαριστούμε θερμά τους μαθητές Γεώργιο Μιχαήλ και Κωνσταντίνο Πατεράκη που συνέδραμαν στη ρύθμιση του φωτισμού και των ηχητικών απαιτήσεων του έργου, τη μαθήτριά Μαρία Πηλαΐτη για τη μεταφορά των σκηνικών και τη φοιτήτριά Γεωργία Βασιλαράκη για τα φωνητικά στο τραγούδι του τέλους.

Επίσης, ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κινηματογραφιστή Κυριάκο Χαριτάκη, που σκηνοθέτησε το βίντεο με θέμα την «Αθήκη στη Χώρα των Θυμάτων» για την προώθηση της εκδήλωσης «Ημέρα Εθελοντή Αιμοδότη & Εθελοντή Δότη Μυελού Οστών και Ομφαλικού Αίματος» που διεξήχθη στις 27/4/2018 στο Επιμελητήριο Ηρακλείου υπό την Αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου και διοργανώθηκε από την Ε.Λ.Μ.Ε. Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων, το Σχολείο του Νοσοκομείου Παίδων Αθηνών Παναγιώτη & Αγλαΐας Κυριακού, την Δημόσια Τράπεζα Ομφαλικών Βλαστοκυττάρων Κρήτης - Αιματολογική Κλινική ΠΑ.Γ.Ν.Η. - Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης, το Πειραματικό Γυμνάσιο Ηρακλείου, το Πειραματικό Γενικό Λύκειο Ηρακλείου, και τους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων των δύο σχολείων. Το βίντεο είναι διαθέσιμο στη διεύθυνση: <http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/0>

Επίσης, θέλουμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Διευθυντή του σχολείου Δημήτρη Καθυκάκη και στους συνάδέλφους μας που με ευγένεια και προθυμία συνέδραμαν σε ό,τι τους ζητήσαμε. Πιο συγκεκριμένα, ευχαριστούμε πολύ τους φιλολόγους του σχολείου μας Ειρήνη Κασσωτάκη, Βαρβάρα Ρούσσου και Νίκο Ψαρομήλιγκο για τη φιλολογική επιμέλεια του κειμένου, τον Υποδιευθυντή του σχολείου, καθηγητή Πληροφορικής, Περικλή Γεωργιάδη που βοήθησε στην επικοινωνία όλης της προσπάθειας, τον Χημικό Αντώνη Μαργαρίτη και την Υποδιευθύντρια του Πειραματικού Γυμνασίου Χαρά Μαρκάκη για τη φωτογράφιση του εξωφύλλου.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

**στους/στις κειμενογράφους του Ομίλου,
που πήραν τις συλλογικές ιδέες και τις κατέγραψαν στο χαρτί με λέξεις:
Παναγιώτη Κατσαρό, Βαρβάρα – Άρτεμη Κοντοφρυού, Λίνα Κορναράκη,
Μαριεύα Κορνηλάκη, Μαρία Λαδουκάκη, Μαρία Παπαδοπούλου, Φαίδρα Πέτση,
Ειρήνη Πρεκατσουνάκη**

**στους/στις μουσικούς του Ομίλου,
που έντυσαν με πρωτότυπες μελωδίες και λόγια το έργο:
Κωνσταντίνο Κατσούλη, Παυλίνα Σκουλικάρη, Γιώργο Φανουράκη**

**στις χορογράφους του Ομίλου,
που ένωσαν αρμονικά και με ιδιαίτερη φροντίδα την ηλαιοψηφία
των συμμετεχουσών και συμμετεχόντων:
Μαριεύα Κορνηλάκη, Μαρία Λαδουκάκη**

**στη σκιτσογράφο του Ομίλου,
που χάρισε σε αυτό το βιβλίο τις εικόνες που πηλάσαμε
μαζί με αγάπη και φαντασία:
Ειρήνη Πρεκατσουνάκη**

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

• **Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ**

**Αλίκη
Αλέκος
Ξωτικό**

• **Η Αγελάδα και το Λιοντάρι**

**Αγελάδα
Ποντίκι
Λιοντάρι-2
Λιοντάρι-1
Μαμά-Αγελάδα
Ταύροι**

• **Οι Γλάστρες**

**Φυτό-1
Φυτό-2
Φυτό-3
Φυτό-4**

• **Τα Μικρόβια**

**Κύτταρο-1
Κύτταρο-2
Βακτήριο-1
Βακτήριο-2**

• **Οι Αριστερόχειρες**

**Παιδί-1
Μητέρα
Συνάδελφος
Παιδί-2**

• **Τα Βλαστοκύτταρα**

**Μαμά
Μπαμπάς
Παιδί**

• **Τα Ζώα**

**Κόρη-Αρκουδίτσα
Μπαμπάς-Αρκούδος
Μαμά-Αρκούδα**

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

(Η Αλίκη και ο Αλέκος κάνουν μια βόλτα στο πάρκο της γειτονιάς της Αλίκης. Ο Αλέκος τρέχει και θέλει να κάνει τη ρόδα που προσπαθεί εδώ και μήνες.)

ΑΛΙΚΗ: Μανία που σε έχει πιάσει με αυτό το πράγμα! Αφού δεν το καταφέρνεις, τι προσπαθείς; Μια ρόδα είναι, δε θ' αλλιάξει τίποτα αν την κάνεις!

ΑΛΕΚΟΣ: Μα τι λες; Φυσικά και θ' αλλιάξει! Θα αποδείξω επιτέλους στον πατέρα μου ότι μπορώ να τα καταφέρω και να γίνω χορευτής. Επαγγελματίας χορευτής! Αν και εδώ που τα λέμε, δεν υπάρχει περίπτωση να με αφήσει. Ξέρεις, «μόνο τα κοριτσάκια γίνονται μπαλαρίνες»....

ΑΛΙΚΗ: Μακάρι να ήταν μόνο οι δικοί σου οι γονείς ξεροκέφαλοι. Οι δικοί μου, δεν το έχουν δέσει κόμπο ότι θα γίνω γιατρός; Λες και άλλες δουλειές δεν υπάρχουν... Βλέπεις το 19,5 σημαίνει αυτόματα Ιατρική. Λες και δεν μπορείς να είσαι καλή και σε άλλα πράγματα ταυτόχρονα.

ΑΛΕΚΟΣ: Ακόμα κολλημένοι;

ΑΛΙΚΗ: Ακόμα... Κι ας ήρθαν να με δουν στην θεατρική παράσταση πέρυσι. Γίνομαι άλλος άνθρωπος με το θέατρο. Αυτό είναι που θέλω να κάνω μια ζωή! *(Παύση, κοιτάζει τον Αλέκο)* Και πού ξέρεις, μια μέρα μπορεί να γίνω και διάσημη και να λες ότι είμαστε φίλοι!!!

ΑΛΕΚΟΣ: Καλή, κυρία διάσημη, κάτσε πρώτα να γίνεις ηθοποιός, γιατί πολύ αέρα έχουν πάρει τα μυαλά σου!

ΑΛΙΚΗ: Μα, άμα γίνω διάσημη, θα ανεβάσουμε μαζί μιούζικαλ!!

(Γελάνε και οι δύο και κατευθύνονται να καθίσουν προς ένα παγκάκι. Η Αλίκη βγάζει το κινητό της και ψάχνει μια φωτογραφία για να την δείξει στον Αλέκο.)

ΑΛΙΚΗ: Θυμάσαι τη Μαρίνα που έφυγε για Σαουδική Αραβία πέρυσι το καλοκαίρι... με τα μαύρα μαλλιά;

ΑΛΕΚΟΣ: Ναι! Αχ πώς την έλεγαν να δεις Πα- Πα-

ΑΛΙΚΗ: Παπαπαντελή. Ναι. Κοίτα μου έστειλε φωτο από εκεί. *(Δείχνει τη φωτογραφία στο κινητό)*. Μιλήσαμε στο skype προχθές και μου έλεγε τα νέα της. Πάνω στην κουβέντα λοιπόν μου είπε κάτι αδιανόητο.

ΑΛΕΚΟΣ: Τι πράγμα;

ΑΛΙΚΗ: Μου είπε ότι μόλις προχθές¹ ψηφίστηκε νόμος που επιτρέπει στις γυναίκες να οδηγούν στη χώρα τους! Το διανοείσαι;

ΑΛΕΚΟΣ: Πρώτη φορά το ακούς; Υπάρχουν χώρες που οι γυναίκες αντιμετωπίζονται ως αντικείμενα και είναι ιδιοκτησία του άντρα τους.

ΑΛΙΚΗ: Αρνούμαι να το πιστέψω! Δηλαδή εσύ μπορείς να ανεχτείς ότι τον 21^ο αιώνα υπάρχουν χώρες που οι γυναίκες και οι άνδρες δε θεωρούνται ίσοι;

ΑΛΕΚΟΣ: Δεν καταλαβαίνω γιατί εκπλήσσεσαι. Ακόμα και στη χώρα μας μπορείς να βρεις κόσμο που το πιστεύει αυτό. Και δε σου ρέω για ακραίους ανθρώπους, που υπάρχουν, σου μιλάω γι' αυτούς που το παίζουν δημοκρατικοί και άνετοι, αλλιά στην ουσία δεν είναι.

ΑΛΙΚΗ: Τι εννοείς;

ΑΛΕΚΟΣ: Για παράδειγμα, οι κόρες ακούνε από τους γονείς: «αν μάθω ότι σε πείραξε κανείς έτσι που ντύνεσαι, θα σου κόψω τα πόδια». Σωστά;

ΑΛΙΚΗ: Ναι, κι εγώ έχω ακούσει παρόμοιες ατάκες.

ΑΛΕΚΟΣ: ...Αντί να ακούνε οι γιοι: «αν μάθω ότι πειράξεις καμία κοπέλα θα σου κόψω τα πόδια». Καταλαβαίνεις; Αναγνωρίζουν οι γονείς την πιθανότητα της παρενόχλησης, αλλιά ρίχνουν την ευθύνη στα κορίτσια!

ΑΛΙΚΗ: Δεν το σκέφτηκα ποτέ! Και είμαι και κορίτσι!

ΑΛΕΚΟΣ: Και φυσικά τα στερεότυπα : που θέλουν όλη τα αγοράκια να παίζουν ποδόσφαιρο και τα κοριτσάκια να κάνουν μπαλέτο...

ΑΛΙΚΗ: Ααα, εκεί το πήγαίνες...

ΑΛΕΚΟΣ: Αφού αυτό με απασχολεί. Όπως απασχολεί εσένα η νηποιοία!

ΑΛΙΚΗ: Ο καθένας με το πάθος του!

ΑΛΕΚΟΣ: *(Κοιτάει το κινητό του και σαστίζει)* Αλίκη, το διάβασες αυτό; «Επίθεση σε πρόσφυγες»!

ΑΛΙΚΗ: Αυτό είναι τραγικό... Δεν μπορώ να καταλάβω σε τι τους έχουν φταίξει αυτοί οι άνθρωποι. Έφυγαν από τις πατρίδες τους, γιατί υπήρχε πόλεμος, άφησαν τα σπίτια τους, τις δουλιές τους, τα πάντα και είναι εδώ πια χωρίς τίποτα. Φαντάζεσαι; Θα μπορούσε να έχει συμβεί σε εμάς!

ΑΛΕΚΟΣ: Αυτό που με στενοχωρεί ακόμα πιο πολύ είναι ότι κι εμείς οι Έλληνες έχουμε βρεθεί σε αυτή τη θέση παλαιότερα και αντί, όλοι και όλες να τους βοηθούμε, υπάρχει κόσμος που θέλει το κακό τους, μόνο και μόνο γιατί είναι ξένοι ή αλλόθρησκοι.

ΑΛΙΚΗ: Μα δεν είναι θέμα η καταγωγή, Αλέκο. Υπάρχουν άνθρωποι που θα έχουν μισαλλοδοξία σε ό,τι είναι διαφορετικό από αυτούς, σε ό,τι δεν τους αρέσει, δεν τουςκάθεται καλά. Δε θυμάσαι την επίθεση στον φοιτητή τις προάλλες; Ομοφοβική επίθεση, γιατί δεν ήταν το στερεότυπο του άνδρα, όπως το ήθελαν οι περισσότεροι.

ΑΛΕΚΟΣ: Είναι παράλογο να μισείς κάποιον για κάτι που δεν είχε δικαίωμα να επιλέξει στη ζωή του, και που τυχαία δεν είσαι κι εσύ. Σα να σου επιτίθενται τώρα εσένα, επειδή έχεις πράσινα μάτια. Κι εσύ μειοψηφία είσαι, αλλήλ ούτε ντράπηκες, ούτε κινδύνεψες ποτέ γι' αυτό. Θεωρείσαι φυσιολογική και ισότιμη με όλους και όλες.

ΑΛΙΚΗ: Πάντως κανένας δε θυμάμαι να με ρώτησε τι χρώμα μάτια θα ήθελα να έχω! *(Παύση)*. Νομίζω πως αντί ο άνθρωπος, ως το πιο ευφυές ον που έχει εξελιχθεί στον πλανήτη, που έχει φτιάξει κοινωνίες και πολιτισμό, να καταφέρνει να συνυπάρχει και να σέβεται τους συνανθρώπους του, πάντα ψάχνει να βρει τρόπους να διαχωρίζεται από αυτούς.

ΑΛΕΚΟΣ: Και να ήταν μόνο με τους συνανθρώπους του...

ΑΛΙΚΗ: Τι εννοείς;

ΑΛΕΚΟΣ: Το προφανές. Αφού ζει κυριολεκτικά εις βάρος του φυσικού περιβάλλοντος, εκμεταλλεύεται όχι μόνο τους ανθρώπους αλλήλ και τα υπόλοιπα ζώα του πλανήτη.

ΑΛΙΚΗ: Μην μου αρχίσεις τώρα τα χορτοφαγικά!

ΑΛΕΚΟΣ: Δε χρειάζεται να είναι κανείς χορτοφάγος για να καταλάβει ότι δεν είναι λίγες οι φορές που τα ζώα σκοτώνονται ή βασανίζονται εξαιτίας του ανθρώπου. Προσωπικά βρίσκω ηλίθιο να έχουμε πρόσβαση σε ζωικά τρόφιμα, αλλήλ ο τρόπος που στοιβάζονται τα ζώα σε κτηνοτροφικές μονάδες ή σε άθλιους ζωολογικούς κήπους, οι γούνες, το ελεφαντόδοντο, ή ακόμα τα «κόλπα» που υποχρεώνονται να κάνουν σε παραστάσεις τσίρκου ή στα δεληφινάρια... δεν είναι και τόσο χαριτωμένα, αν σκεφτείς τι έχουν περάσει για αυτά.

ΑΛΙΚΗ: Έχεις δίκιο. Και δε θα σου μιλήσω για τις φόβες που πετάνε διάφοροι...

¹ Η παράστασή μας παρουσιάστηκε στο πλαίσιο του 2^{ου} Μαθητικού Καλλιτεχνικού Φεστιβάλ του Δήμου Ηρακλείου στις 26 Ιουνίου 2016, δύο ημέρες ακριβώς μετά την ψήφιση νόμου που επέτρεψε και στις γυναίκες να οδηγούν στη Σαουδική Αραβία.

ΑΛΕΚΟΣ: Σταμάτα, δε θέλω να το ακούσω, γιατί δεν το χωράει το μυαλό μου. Με τόσα αδέσποτα στους δρόμους δε βρίσκουν λογικό να υιοθετήσουν ένα από αυτά, αντ' αυτού αγοράζουν σκύλους ράτσας και στα αδέσποτα πετάνε δηλητήρια.

ΑΛΙΚΗ: Κι εμείς, όταν βρήκαμε το σκυλάκι μας και το πήραμε σπίτι, ήταν ακόμα κουτάβι. Είχε μάλιστα σημάδια κακοποίησης, είπε η κτηνίατρος, κάτι πλαστικές σφαίρες από αεροβόλο. Το πιστεύεις; Ποιοι άνθρωποι το έκαναν αυτό σε ένα ανυπεράσπιστο κουτάβι;

(Χτυπάει το τηλέφωνο του Αλέκου. Το σηκώνει και απομακρύνεται για να μιλήσει. Μιλώντας βγαίνει από τη σκηνή και μένει η Αλίκη μόνη. Έπειτα από μικρή παύση ακούγονται απ' τους θάμνους παράξενα γέλια.)

ΑΛΙΚΗ: Τι ήταν αυτό; Ποιος είναι εκεί;

(Η Αλίκη πάει προς τους θάμνους. Τα γέλια συνεχίζουν να ακούγονται και στη συνέχεια πετάγεται μπροστά της το ξωτικό. Η Αλίκη ξαφνιάζεται και φωνάζει!)

ΑΛΙΚΗ: Αaaaa!! Ποια είσαι εσύ; Τι είσαι εσύ;

ΞΩΤΙΚΟ: Γεια σου Αλίκη!

ΑΛΙΚΗ: Γεια... Ξέρεις το όνομά μου;

ΞΩΤΙΚΟ: Βεβαίως! Εμείς τα ξωτικά τα ξέρουμε όλα! Θέλεις να έρθεις μαζί μου;

ΑΛΙΚΗ: Ξωτικά; Πλάκα μου κάνεις, έτσι; Εκτός κι αν ονειρεύομαι!

(Το ξωτικό παίζει μαζί της και την τσιμπάει, για να «ξυπνήσει».)

ΑΛΙΚΗ: Άουts! Δεν ξύπνησα;

ΞΩΤΙΚΟ: Αλίκη, δεν κοιμάσαι. Κλείσε όμως τα μάτια σου για λίγο.

(Η Αλίκη κλείνει τα μάτια της. Σβήνουν τα φώτα και όταν ανοίξουν ξαναβρίσκονται ολομόναχοι στη μέση της σκηνής. Η Αλίκη ανοίγει τα μάτια της.)

ΞΩΤΙΚΟ: Βρίσκεσαι πια στη Χώρα μου.

ΑΛΙΚΗ: Στη Χώρα σου; *(Γελάει)*. Μήπως είναι μια Χώρα μαγική, με βασιλιάδες και νεράιδες που «ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα»;

ΞΩΤΙΚΟ: Είναι μια Χώρα σαν τη δική σου. Όμως θα μπορείς να ακούς κάθε ζωντανό πλάσμα που κατοικεί εδώ. Καλώς ήρθες στη «Χώρα των Θυμάτων»!

ΑΛΙΚΗ: Των θυμάτων; Έχουν πόλεμο;

ΞΩΤΙΚΟ: Σου είπα, είναι μια Χώρα σαν τη δική σου!

ΑΛΙΚΗ: Μα εμείς-

ΞΩΤΙΚΟ: Άκου προσεκτικά. Όπως σου εξήγησα, εδώ θα μπορείς να ακούς καθετί ζωντανό. Πρόσεξε όμως, γιατί μπορεί να σε ακούσει και αυτό.

ΑΛΙΚΗ: Θα μιλάω με τα ζώα; Δεν υπάρχουν άνθρωποι;

ΞΩΤΙΚΟ: Υπάρχουν. Και θα μπορείς να καταλαβαίνεις όχι μόνο τα ζώα, αλλιά και τα φυτά και τα μικρόβια!

ΑΛΙΚΗ: Μα-

ΞΩΤΙΚΟ: *(Τονίζει)* Καθετί ζωντανό!...

ΑΛΙΚΗ: Αφού τα μικρόβια ούτε καν μπορώ να τα δω!

ΞΩΤΙΚΟ: Θα μπορείς να αλλιάζεις και μέγεθος! Και να γίνεσαι όσο μικρή ή όσο μεγάλη θες, προκειμένου να ακούσεις τις ιστορίες που έχουν να πουν τα πλάσματα αυτής της Χώρας. Θα είμαι δίπλα σου, μην ανησυχείς!

ΑΛΙΚΗ: Ωραία... τώρα δεν ανησυχώ καθόλου! Μου ης ότι έχω φτάσει σε μια Χώρα με θύματα, ότι θα ακούω φυτά και μικρόβια να μιλάνε, ότι θα αλλιάζω μέγεθος και θα πρέπει να αισθάνομαι ασφαλής!

ΞΩΤΙΚΟ: Μα σου είπα, είναι μια Χώρα σαν τη δική σου. Δεν υπάρχει λόγος να ανησυχείς. Το ότι θα αλλιάζεις μέγεθος και θα καταλαβαίνεις τους άλλους ίσως σε βοηθήσει να την καταλάβεις καλύτερα.

ΑΛΙΚΗ: Μια Χώρα με θύματα!!!

ΞΩΤΙΚΟ: Μια Χώρα σαν τη δική σου!!! Κοίτα, για να αισθάνεσαι κάπως καλύτερα, πάρε αυτό.

ΑΛΙΚΗ: Τι είναι αυτό;

(Πέφτει το ηχητικό σήμα που δείχνει ότι κάτι μαγικό συμβαίνει.)

ΞΩΤΙΚΟ: Είναι ένα μαγικό δαχτυλίδι. Μπορεί νεράιδες και βασιλιάδες να μην έχει αυτό το παραμύθι, αλλιά ένα μαγικό δαχτυλίδι, που πραγματοποιεί μια ευχή, μπορώ να στο δώσω!

ΑΛΙΚΗ: Τι ευχή;

ΞΩΤΙΚΟ: Αυτό θα το αποφασίσεις εσύ! Αρκεί να το ζητήσεις. Όμως σκέψου σοφά, γιατί θα έχεις μόνο μία ευχή! *(Της δίνει το δαχτυλίδι.)*

ΑΛΙΚΗ: *(Σαστισμένη παίρνει το δαχτυλίδι και το φοράει.)* Να 'σαι καλά...

ΞΩΤΙΚΟ: Λοιπόν, τι θες; Πάμε ή θα καθόμαστε εδώ και δε θα προλάβουμε να δούμε τίποτα;!

ΑΛΙΚΗ: *(Ακόμα σαστισμένη.)* Πάμε...

(Το ξωτικό την τραβάει από το χέρι και σκοτεινιάζουν τα φώτα. Αλλαγή σκηνής.)

«Haunted lullaby» βλ. παράρτημα

Η ΑΓΕΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ

ΞΩΤΙΚΟ: Κοίτα μπροστά μας! Μια φάρμα... Εδώ θα συναντήσεις πολλή ζώα. Για να δούμε τι προβλήματα έχουν να αντιμετωπίσουν.

ΑΛΙΚΗ: Είμαι πολύ περίεργη να το δω αυτό.

(Είναι βράδυ. Η Αγελαδίτσα ετοιμάζει σε έναν σάκο τα πράγματά της.)

ΑΓΕΛΑΔΑ: Ή τώρα ή ποτέ!

(Ο φίλος της το Ποντίκι εμφανίζεται ξαφνικά.)

ΠΟΝΤΙΚΙ: Αγελαδίτσα, τι κάνεις εκεί;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Αaaaa! Πώς πετάγεσαι έτσι, βρε παιδί μου;

ΠΟΝΤΙΚΙ: Εγώ πως πετάγομαι ή εσύ πως είσαι ξύπνια τέτοια ώρα; Για πού το 'βαλεις ξημερώματα;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Το αποφάσισα. Θα φύγω μακριά από την φάρμα μου. Δεν αντέχω άλλο!

ΠΟΝΤΙΚΙ: Αγελαδίτσα, σύνεθθε! Αύριο παντρεύεσαι και μάλιστα τον πιο περιζήτητο εργένη της φάρμας. Που θα ξαναβρείς τέτοιον ταύρο;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Δε με νοιάζει ο γάμος! Δε με νοιάζει τίποτα! Ας τον παντρευτεί κάποια άλλη! Εγώ δεν τον θέλω!

ΠΟΝΤΙΚΙ: Και πώς θα κάνεις μοσχαράκια;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Και γιατί, παρακαλώ, να θέλω να κάνω μοσχαράκια; Για να τα θηλάζω συνεχώς, να ξεχειλώσω, να χάσω την φόρμα μου και να κάνω την υπηρέτρια σε έναν ταύρο και μερικά μοσχαράκια; Εεε όχι! Εγώ είμαι αθλήτρια!

ΠΟΝΤΙΚΙ: Μα είσαι αγελάδα, και οι αγελάδες είναι φτιαγμένες να κατεβάζουν γάλα. Τι σκοπεύεις να κάνεις; Να περιφέρεσαι στα βοσκοτόπια μόνη, χωρίς έναν σύντροφο δίπλα σου; Θα σε κοροϊδεύουν όλοι.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Καθόλου δε με νοιάζει. Όσες αγελάδες θέλουν, μπορούν να κάνουν αυτή τη δουλειά. Εγώ θα ακολουθήσω το όνειρο μου! Θα γίνω δρομέας και να δεις που θα πάω και στους Ολυμπιακούς!

Κοίτα μπροστά μας! Μια φάρμα...

ΠΟΝΤΙΚΙ: Σοβαρέψου, Αγελαδίτσα. Τι είσαι, άλογο; Είσαι αγελάδα και μάλιστα θηλυκιά, δεν μπορείς να είσαι δρομέας. Πρέπει να κάνεις οικογένεια.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Μισό λεπτό. Εγώ δεν είπα ποτέ σε κανέναν πώς να ζήσει την ζωή του. Γιατί εγώ πρέπει να κάνω ό,τι μου επιβάλλουν οι άλλοι; Δική μου η ζωή, δικές μου κι οι αποφάσεις!

ΠΟΝΤΙΚΙ: Ωραία η θεωρία σου, αλλιά ουτοπική. Για πες τα αυτά στη μάνα σου, να δούμε τι θα σου απαντήσει.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Δε θα με καταλάβει... Κανείς δε με καταλαβαίνει... Ούτε καν εσύ! Τελείωσε! Φεύγω! Ελπίζω να τα ξαναπούμε, Ποντικάκι. Και, κακομοίρη μου, μην τυχόν και πεις σε κανέναν πως το έσκασα!

ΠΟΝΤΙΚΙ: Μπορώ να κάνω κι αλλιώς; Είναι τρελό αυτό που κάνεις, αλλιά είσαι φίλη μου και θα σε στηρίξω. Καλή τύχη!

ΑΓΕΛΑΔΑ: Σε ευχαριστώ, Ποντικάκι. Αντίο.

(Η Αγελαδίτσα φεύγει προς μία κατεύθυνση, το Ποντικάκι προς την άλλη. Μένει η Αλίκη με το ξωτικό στην φάρμα.)

ΑΛΙΚΗ: Δεν καταλαβαίνω... Γιατί δεν την αφήνουν να ακολουθήσει το όνειρό της; Σιγά το πράγμα! Θα κάνουν άλλες μοσχαράκια.

ΞΩΤΙΚΟ: Δεν είναι τόσο απλό. Όλοι έχουν μεγαλώσει με αυτά τα πρότυπα και αυτά δέχονται ως σωστά.

ΑΛΙΚΗ: Και τι δηλαδή; Η Αγελαδίτσα θα καταπιεστεί, για να μην προσβάλλει τα έθιμα; Θα είναι δυστυχισμένη!

ΞΩΤΙΚΟ: Όπως και άλλες αγελάδες πριν από αυτήν.

ΑΛΙΚΗ: Τότε γιατί δεν κάνουν κάτι για να αλλιάξουν αυτήν την κατάσταση;;

ΞΩΤΙΚΟ: Πολύ απλά, γιατί δεν έχουν το θάρρος να κάνουν αυτό που έκανε η Αγελαδίτσα. Μα δεν έχει τελειώσει ακόμα. Θες να πάμε να δούμε που είναι;

ΑΛΙΚΗ: Φυσικά!

(Σκοτεινιάζει η σκηνή. Βρίσκονται στο δάσος. Βλέπουν ένα λιοντάρι (Λιοντάρι-1) να παίζει μουσική και να τραγουδά. Έρχεται ένα άλλο λιοντάρι (Λιοντάρι-2).)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Μηράβο μηράβο.... Εκπληκτικός! Κούρεψε και την χαιτή σου και τότε θα είσαι κανονική θέλινα.

Και, κακομοίρη μου, μην τυχόν και πεις σε κανέναν πως το έσκασα!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Λέοντα, τι θες; Άσε με ήσυχο επιτέλους.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Εγώ να σε αφήσω, αλλιά έτσι όπως κάνεις, καμία λήαινα δε θα σε πάρει στα σοβαρά. Να το ξέρεις! Λιοντάρι είσαι εσύ μωρέ;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Ωωω... πάλη άρχισες. Δεν μπορώ να είμαι λιοντάρι και μουσικός ταυτόχρονα; Το ένα δεν αναιρεί το άλλο.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Δεν ξέρω τι λες εσύ, αλλιά πρέπει να σταματήσεις. Είναι ντροπή για την αγέλη! Ήδη κάποιοι μας κοροϊδεύουν και αμφισβητούν την δυναμικότητά μας.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Έλθεο πια μ' αυτές τις βλακείες! Ποιος νοιάζεται;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Ποιος νοιάζεται; Όλα εμείς τα φυσιολογικά λιοντάρια, που όταν ανοίγουμε το στόμα μας τρομάζουν μέχρι και οι πέτρες! Ενώ εσύ; Εσύ το παίζεις ρομαντικός και κουήτουριάρης και χαλάς την πιάτσα!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Δηλαδή για να αποδείξω ότι είμαι «φυσιολογικό» λιοντάρι πρέπει να γίνω άξεστος και τραμπούκος;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Μα πρέπει να σε φοβούνται όλα τα ζώα αν είσαι πραγματικό λιοντάρι! Εκτός κι αν θες να σε αποκαλούν λήαινα. Χαχαχαχα...

(Εμφανίζεται η Αγελαδίτσα ξαφνικά.)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Βρε βρε βρε... τι έχουμε εδώ; Μία νεαρή νοστιμούλα αγελαδίτσα το έσκασε από την φάρμα της;

(Η Αγελάδα τον αγνοεί.)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Δε σου έχουν πει πως όποιος φεύγει απ' το μαντρί τον τρώνε οι λύκοι; Στην προκειμένη περίπτωση τα λιοντάρια;

(Πλησιάζει επικίνδυνα.)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Άφησε την ήσυχη! Δε σου έκανε τίποτα. Μάλιστα είσαι και χορτάτος!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Ωπ! Μας βγήκες και ειρηνοποιός τώρα;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Συγγνώμη, κύριε, ποιος είστε; Ποιο είναι το πρόβλημά σας;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Μπα! Μιλάει!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Κανόνισε! Αν την πειράξεις δεν πρόκειται να σου ξαναγράψω κανένα τραγουδάκι και τέρμα οι λήαινες τουρίστριες!

Δε σου έχουν πει πως όποιος φεύγει απ' το μαντρί
τον τρώνε οι θύκοι; Στην προκειμένη περίπτωση τα θιοντάρια;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-2: Δεν παίζεις δίκαια... αηλιά καλή, είστε τυχεροί που έχω μια δουλίτσα... Αυτή τη φορά τη γηίτωσης, αφρατούλα!

(Φεύγει το Λιοντάρι-2.)

ΑΓΕΛΑΔΑ: Ευχαριστώ.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Δεν κάνει τίποτα. Πάντως δε θα έπρεπε να κυκλοφορείς μόνη σου σε τέτοιες περιοχές. Είναι επικίνδυνα. Υπάρχουν πολλή άγρια ζώα.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Κανείς δεν μπορεί να με βιάσει περισσότερο από την οικογένειά μου!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Γιατί;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Γιατί ξέχασαν ότι είμαι κι εγώ αγελάδα με προσωπικά «θέλω» και φιλοδοξίες. Εμένα, που με βλέπεις, ήθελαν να με παντρεύουν!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Ε και;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Τι ε και; Εγώ δε θέλω να παντρευτώ, εγώ θέλω να γίνω δρομέας! Είμαι αθλήτρια.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Τι; Τι είσαι; Τι είσαι;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Αθλήτρια! Αμέ! Και μάλιστα πολύ καλή! Αηλιά κανείς δε νοιάζεται. Όλοι θέλουν να κάνω ό,τι κάνουν κι όλοι οι υπόλοιποι.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Σε καταλαβαίνω. Είμαι παθών. Παίζω κιθάρα και τραγουδώ, αηλιά ένα λιοντάρι δεν μπορεί να είναι μουσικός! Δεν είναι αληθινό λιοντάρι έτσι.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Έχεις κι εσύ πρόβλημα με την οικογένειά σου;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Πολύ μεγάλο! Βλέπεις ο πατέρας μου θέλει να γίνω σαν κι αυτόν. Δεν μπορεί να δεχτεί πως έχω άλλα όνειρα.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Δηλαδή;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ-1: Να, ο πατέρας μου θέλει να είμαι άγριος και τρομερός, να με φοβούνται όλοι. Όμως εγώ δεν έχω αυτή την ανάγκη! Από μικρό λιονταράκι μου έλεγε τα κλασικά: «τα λιοντάρια δεν κλαίνε», ήες και τα συναισθήματα είναι κάτι κακό! Ήθελα να ασχοληθώ με τη μουσική, αηλιά εκείνος επέμενε να μου μαθαίνει πώς να παλεύω και να σκοτώνω! «Αυτά είναι για τα καναρίνια», μου έλεγε. «Ο δικός μου ο γιος δεν είναι καμιά πουλάδα».

ΑΛΙΚΗ: Όχι μόνο συμβαίνουν... Και οι γονείς οι δικοί μου έχουν άληθα όνειρα για 'μένα και του φίλου μου του Αλέκου για εκείνον, και κανείς τους δε μας καταλαβαίνει. Όπως ακριβώς οι γονείς της Αγελάδας και του Λιονταριού.

ΞΩΤΙΚΟ: Πάμε! Έχει κι άληθα να σου δείξει η «Χώρα των Θυμάτων»!

ΑΛΙΚΗ: Πάμε! Θέλω να δω τι πραγματικά συμβαίνει!

ΞΩΤΙΚΟ: Αλήθ' να θυμάσαι! Σε περίπτωση που θες να χρησιμοποιήσεις το δαχτυλίδι, έχεις μόνο μία ευχή.

(Φεύγουν.)

ΟΙ ΓΛΑΣΤΡΕΣ

ΞΩΤΙΚΟ: Τι θα ήθελες να δεις τώρα;

ΑΛΙΚΗ: Είδαμε ζώα να μιλάνε μεταξύ τους. Τώρα θέλω να δω πώς είναι να μιλάνε τα φυτά. Τι προβλήματα μπορεί να έχουν τα φυτά και να είναι θύματα; Τι έχουν να χωρίσουν;

ΞΩΤΙΚΟ: Η επιθυμία σου διαταγή μου!

«Intermezzo Uragano» βλ. παράρτημα

(Σβήνουν τα φώτα – Αλληλαγή σκηνής. Η Αλίκη μπαίνει στον χώρο. Τα Φυτά 1 και 2 βρίσκονται σε μια γλάστρα, τα Φυτά 3 και 4 σε μια άλλη.)

ΦΥΤΟ-1: Καλή, τι δεν καταλαβαίνεις εσύ το απέναντι; Η ψεύτικη γλάστρα σου είναι προσβολή για τη δική μου, μάζεψέ τα και φύγε! *(Δείχνει στο 2)* Κοίτα τα! Κοίτα τα με τι περηφάνια ήρθαν και έβαλαν τη γλάστρα τους εδώ!

ΦΥΤΟ-2: Μα...

ΦΥΤΟ-1: Δεν έχει «μα»! Αυτά είναι τα γεγονότα! Αυτοί ούτε πραγματικό κεραμοποιοό δεν έχουν!

ΦΥΤΟ-3: Εσύ, αυτά που είπες, θα τα πληρώσεις! Ξέρεις ποιο είμαι εγώ;! Εγώ είμαι ηλιοτρόπιο και την γλάστρα μου δε σηκώνω να μου την αμφισβητούν! Η δικιά σου η γλάστρα είναι μες στο ψέμα από τον δήθεν κεραμοποιοό σας! Δείτε εμάς! Έχουμε όλα τα στοιχεία για να το αποδείξουμε. *(Το Φυτό-4 ξεκινάει να ανησυχεί και προσπαθεί να το μαζέψει)* Άσε με! Εμάς και κηπουρούς, να μας φροντίζουν, – αφήσανε – και σωστά λιπάσματα, που μας δίνουν αληθινή τροφή, αφήσανε. Ενώ, εσείς τρώτε κοπριά!

ΦΥΤΟ-4: Ηρέμησε λίγο

ΦΥΤΟ-3: *(Εξαλλο)* Ήρεμο είμαι!!!

ΦΥΤΟ-1: *(Βαθιά ανάσα απογοήτευσης.)* Κοίτα, Φυλλοράκι, η γλάστρα μου είναι πιο παλιά από την δική σου και έχω κάθε διάθεση να συμφιλιωθώ και να σε αποδεχτώ όπως είσαι σαν ίσο, **ΑΝ ΑΦΗΣΕΙΣ ΤΗΝ ΨΕΥΤΙΑ ΑΥΤΗ ΚΑΙ ΕΡΘΕΙΣ ΑΠΟ ΕΔΩ!!!!** *(Καθώς φωνάζει μαραίνεται λίγο).*

ΦΥΤΟ-3: *(Στο Φυτό-4:)* Τα βλέπεις τι κάνουν; Προσπαθούν να μας αλλιάξουν τη γλάστρα! Να αλληλαγοησαστρήσουμε! Αλλά όχι! Εμείς δεν είμαστε σαν κάτι άλλα *(με απέχθεια)* αγριολούλουδα που είτε έχουν είτε δεν έχουν γλάστρα το ίδιο που τους κάνει! Εμείς κατέχουμε την πραγματική αλήθεια της ζωής!

ΦΥΤΟ-4: Μα τα αγριοπούλουδα-

ΦΥΤΟ-3: Δε θέλω να ακούσω λέξη γι' αυτά!!! Άγλαστρα φυτά, αντικεραμικά!!! Αμφισβητείς τη γλάστρα και την αιώνια αλάνθαστη σοφία των προγόνων μας; *(Κουνάει το δάχτυλο και όπως μιλάει μαραίνεται.)* Η πραγματική ελευθερία είναι εδώ μέσα, γιατί είμαστε πραγματικά προστατευμένα. Με την αγάπη και τη φροντίδα που μας παρέχουν μπορούμε να ζούμε περισσότερο και να ανθίζουμε, ενώ τα άλλα πεθαίνουν εκεί έξω από το κρύο, τη ζέστη, την ξηρασία, χωρίς κανέναν να τα προσέχει. Τα ποδοπατάνε, μπορεί να τα κόψουν ανά πάσα στιγμή.

ΦΥΤΟ-4: Ναι αλλή και τα απέναντι έχουν γλάστρα...

ΦΥΤΟ-3: Αυτός ο κουβάς των άλλων δεν είναι γλάστρα, αλλή μια αντιγραφή της δικής μας! Και θα σου εξηγήσω αμέσως το γιατί..

(Το φως στρέφεται στην Αλίκη.)

ΑΛΙΚΗ: Καλά όλο τσακώνονται αυτά; Τι συμβαίνει;

ΞΩΤΙΚΟ: Ναι, κάποια στιγμή, κάποιος τα μοίρασε στις δύο μεγάλες γλάστρες και έκτοτε τσακώνονται μεταξύ τους για την καλύτερη, πράγμα που φέρνει διχόνοια στα ηλιοτρόπια.

ΦΥΤΟ-1: Ωωω... πάλι κάνει ο άλλος κατήχηση στο μικρό! Αυτά τα πράγματα είναι απάραδεκτα! Είδες ποτέ εμάς, τις ελεύθερες γλάστρες, να βάζουμε κάτω εσάς, την νεολαία και να σας περνάμε μηνύματα κατά των υπολοίπων λουλουδιών; Ενώ αυτοί! Αυτοί κάνουν πλήση εγκεφάλου στα νεαρά λουλουδία κατά της καλύτερης γλάστρας του κόσμου!

ΦΥΤΟ-2: Μα αφού εμείς θέλουμε να συμφιλιωθούμε, έτσι δεν είναι;

ΦΥΤΟ-1: Ναι, φυσικά! Τα απολίτιστα δε θέλουν!

ΦΥΤΟ-2: Γιατί δεν τα προσεγγίζουμε; Να κάνουμε το πρώτο βήμα, να πάμε εμείς από εκεί!

ΦΥΤΟ-1: Εμείς; Αυτό είναι ανήκουστο! Όχι μόνο δε ζητάνε μεταφύτευση κηαίγοντας, αλλή να πάμε εμείς εκεί; Όχι, κύριε, εγώ γλάστρα δεν αλλιάζω! Αυτή είναι η αρχή και το τέλος της ζωής μου! Από μικρό μπουμπουκάκι μου έληγαν οι παλιοί να προστατεύω την γλάστρα αυτή, και τώρα στα γεράματα να φύγω; Ξέρεις πόση χλωροφύλλη έχει κυθεί για να ζούμε ελεύθερα σε αυτή εδώ τη γλάστρα;

ΦΥΤΟ-2: Μα έλεος! Δηλαδή το ότι σε φύτεψαν, και το τονίζω, ΣΕ ΦΥΤΕΨΑΝ ΕΔΩ δε σημαίνει ότι είναι και η καλύτερη γλάστρα του κόσμου! Τα ίδια ήνε και στα απέναντι! Αλλή για το όνομα του κεραμοποιού! Δε βάζετε μυσάλο!

Θα φας μπουκέτο! Ποια ανιστόρητα ρε, που αν είχατε γύρη όσο
και μυαλό, δε θα σας πλησίαζε μέλισσα στο χιλιόμετρο;

ΦΥΤΟ-1: Για το όνομα αυτού του κεραμοποιού πρέπει να συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τη γλάστρα μας! Πρώτα όλα τα λουλουδάκια του κόσμου, νεαρό! Τι ζητάνε; Φροντίδα και μια ωραία γλάστρα, ώστε να θεμελιώσουν σε σωστό χώμα την ζωή τους. Εμείς τα έχουμε όλα αυτά! Γι' αυτό να είσαι περήφανο και ποτέ να μην κατηγορείς, να μην αμφισβητείς την γλάστρα και τον κεραμοποιό μας, γιατί αυτά είναι που μας κρατάνε ζωντανά. Ο δικός μας ο κεραμοποιός μόνο αγάπη έχει να μας δώσει!

ΦΥΤΟ-2: Καλά... *(Φεύγει λίγο πιο πίσω, ξεκάθαρα όχι πεπεισμένο).*

ΦΥΤΟ-3: ...και ιδού οι λόγοι για τους οποίους διαφωνούμε ΜΕ ΤΑ ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΑ!!!!
(Το λέει δυνατά για να ακούσουν τα απέναντι).

ΦΥΤΟ-1: Θα φας μπουκέτο! Ποια ανιστόρητα ρε, που αν είχατε γύρη όσο και μυαλό, δε θα σας πηλσίζε μέλισσα στο χιλιόμετρο;

(Το Φυτό-2 και το Φυτό-4 φανερά απογοητευμένα κοιτάνε με facepalm². Το Φυτό-3 και το Φυτό-1 ξεκινάνε να μαλώνουν και να φωνάζουν χωρίς να βγαίνει νόημα μέχρι που από τα νεύρα πεθαίνουν και τα δύο το Φυτό-2 και το Φυτό-4 κοιτάζουν σοκαρισμένα.)

ΦΥΤΟ-2: Κοίτα τι έκανε το δικό σου! Μου το πέθανε!!

ΦΥΤΟ-4: Το δικό μου ή η επιμονή του δικού σου τα σκότωσε και τα δύο; Καλά, τελικά πόες απελιμένες είστε και οι δύο οι απέναντι!

ΦΥΤΟ-2: Άσε μας! Όλα έγιναν εξαιτίας σου και της ηλίθιας γλάστρας σου!

ΦΥΤΟ-4: Ααα! Δεν τα σηκώνω εγώ αυτά! Πρώτα μου σκοτώνεις τον φίλο και μετά μας προσβάλεις και τη γλάστρα; Ξέρεις, ποιο είμαι εγώ ρε; Εγώ είμαι ηλιοτρόπιο και τη γλάστρα μου δε σηκώνω να μου την προσβάλλουν!

(Τσακώνονται πάλη όπως τα προηγούμενα).

ΑΛΙΚΗ: Α, τώρα τσακώνονται και αυτά;

ΞΩΤΙΚΟ: Έτσι συμβαίνει! Οποιαδήποτε γενιά και να είναι, θα βρει λόγους να τσακώνεται και στο τέλος θα μοιάσει με την προηγούμενη.

ΑΛΙΚΗ: Καλά, δεν μπορούν να καταλάβουν, ότι είναι τα ίδια λουλουδάκια και ότι όλα απλά ψάχνουν το φως και δεν τα νοιάζει σε ποια γλάστρα είναι;

---

² Η κίνηση που κάνουμε φέρνοντας το χέρι στο πρόσωπο μας ως έκφραση απόγνωσης, απελπισίας, ντροπής σε συνδυασμό με μία δόση χιούμορ.

ΞΩΤΙΚΟ: Από ό,τι φαίνεται όχι! Αυτή θα είναι η μοίρα τους για γενιές και γενιές ακόμα!

ΑΛΙΚΗ: Μα το καθένα τους μπορεί να βρίσκεται σε όποια γλίστρα θέλει, χωρίς να ενοχλεί τα άλλα. Δικαίωμά του δεν είναι; Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να επιβάλλει και στα άλλα τη γλίστρα του;

ΞΩΤΙΚΟ: Έτσι γίνεται εδώ και χρόνια... Πάμε γι' άλλα;

ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

ΑΛΙΚΗ: Πάμε.. Τι έχει παρακάτω;

ΞΩΤΙΚΟ: Τι θα ήθελες να δεις;

ΑΛΙΚΗ: Είδαμε ζώα, είδαμε φυτά... Είμαι περίεργη να δω τι γίνεται και με τα μικρόβια που μου έλεγες... Ειλικρινά, δεν μπορώ να διανοηθώ πώς τα μικρόβια μπορεί να είναι θύματα!!!

ΞΩΤΙΚΟ: Κι όμως θα δεις... Πάμε να μικρύνουμε;

«Τραγουδί χωρίς λόγια σε Ντο» βηλ. παράρτημα

(Σβήνουν τα φώτα.)

ΑΛΙΚΗ: Τι έγινε; Πού είμαστε;

ΞΩΤΙΚΟ: Μικρύναμε πάρα πολύ και μπήκαμε στο εσωτερικό ενός οργανισμού! Μη μιλάς, άκου, είναι κάποιοι εδώ κοντά...

(Ανάβουν τα φώτα. Ένα βακτήριο κάθεται σε ένα παγκάκι... Έρχονται δύο κύτταρα και με το που γίνεται αισθητή η παρουσία τους το βακτήριο φεύγει φοβισμένο.)

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Τον είδες;

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Τον ξένο; Τον είδα.

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Αυξάνονται διαρκώς, περισσότεροι από εμάς θα γίνουν...

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Ναι, το ξέρω, και δεν τους μπορώ καθόλου. Είναι κακή φάρα.

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Άσε! Και ξέρεις τι αρρώστιες προκαλούν; Όλο προβλήματα είναι...

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Το ξέρω! Δεν είδες τον άηλο οργανισμό τις προάλλες που πέθανε από φυματίωση;

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Είναι όλη τους κακά! Μόνο το κακό μας θέλουν!

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Αντί να μας ευχαριστούν που τους φιλοξενούμε, μας καταστρέφουν! Οι αχάριστοι! Ενώ εμείς είμαστε ανώτεροι...

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Φυσικά είμαστε! Ολόκληροι ευκαρυωτικοί πολυκύτταροι οργανισμοί³... εξελιγμένοι!

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Ρε συ, δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση! Μας παίρνουν την τροφή, τις δουλειές!

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Μια χαρά θα είμαστε χωρίς αυτούς! Συνεργαζόμαστε άψογα! Δουλεύουμε για τον οργανισμό, που είναι δικός μας.

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Ενώ αυτοί; Μπορούν να τον πονέσουν τον οργανισμό, όπως εμείς; Εγώ ξέρω ότι συνεργαζόμαστε μεταξύ μας και τα πάμε μια χαρά. Έχουμε αρκετά ντόπια χέρια που προσπαθούν ασταμάτητα!

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: 50.000.000.000.000! Αυτοί όμως γίνονται περισσότεροι από εμάς. Και δε θα έπρεπε να βρισκονται καν εδώ! Είναι ξένοι, ξένο DNA!

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Ενώ εμείς; Είμαστε εδώ από τη δημιουργία του οργανισμού! Όλοι αντίγραφα του ίδιου ζυγωτού! Μάλιστα!

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Έρχονται και ζουν εις βάρος μας! Παράσιτα του οργανισμού! Από πού κρατάει η σκούφια τους, ξέρουμε; Όχι! Εμείς είμαστε εδώ χρόνια! Δοκιμασμένοι!

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Εγώ δε θα μπορούσα να εκμεταλλεύομαι τόσο λαό κυττάρων που προϋπάρχουν κάπου και με φιλοξενούν.

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Κάποτε θα φύγουν, θα δουν ότι δε φτάνουν ούτε στο μικρό μας δαχτυλάκι! Θα τους τακτοποιήσει το ανοσοποιητικό!

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Εγώ ειληθίζω σε μια γερή αντίβωση...

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Πρέπει κάτι να γίνει με αυτούς... να δράσουμε...

(Φεύγουν.)

ΑΛΙΚΗ: Μα νομίζω ότι υπερβάλλουν! Δε γίνεται να είναι τόσο άσχημα τα πράγματα...

ΞΩΤΙΚΟ: Ο καθένας έχει τη γνώμη του, όλα είναι θέμα οπτικής!

ΑΛΙΚΗ: Ε, τότε θέλω να δω και την άλλη όψη! Θέλω να δω πως έχουν τα πράγματα...

---

³ Ευκαρυωτικοί είναι οι οργανισμοί των οποίων τα κύτταρα περιέχουν σχηματισμένο πυρήνα. Πολυκύτταροι είναι οι οργανισμοί που αποτελούνται από μεγάλο αριθμό κυττάρων. Κατά κανόνα, θεωρούνται εξελικτικά μεταγενέστεροι οργανισμοί από τα βακτήρια, καθώς είναι πολυπλοκότεροι.

ΞΩΤΙΚΟ: Έλα να ακούσουμε τι λένε τα βακτήρια...

(Συναντούν το βακτήριο που καθόταν προηγουμένως, αυτή τη φορά μαζί με ένα άλλο.)

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Είδες πως μου φέρθηκαν;

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Πάλι σε απέφυγαν;

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Ναι! Λες και τους έχω κάνει κάτι! Λες και εγώ δεν ήρθα σε ξένο οργανισμό, δε μου είναι ήδη αρκετά δύσκολο! Χρειάζομαι στήριξη...

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Όλοι μας, να βοηθήσουμε θέλουμε αλλιά δε θα το καταλάβουν ποτέ.

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Μπορούμε να φανούμε πολύ χρήσιμοι, διευκολύνουμε την πέψη... ενισχύουμε την άμυνά τους! Και υπερηφανεύονται για το δικό τους ανοσοποιητικό...

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Ωραίο ανοσοποιητικό! Όλο αυτοάνοσα! Πέρυσι ολόκληρο νεφρό έχασαν! Το δικό τους ανοσοποιητικό τους καταστρέφει.

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Κάνουμε δουλειές που δε θα δέχονταν ποτέ να κάνουν, που τις απορρίπτουν συνεχώς, και χωρίς κάποιο σπουδαίο αντάλλαγμα. Δεν εκτιμούν τίποτα!

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Δεν μπορούν να καταλάβουν ότι θέλουμε να συνυπάρξουμε αρμονικά; Δεν μπορείς να κρίνεις κάποιον από την καταγωγή του, έχω άδικο;

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Όχι! Και το παίζουν και εξεθιγμένοι! Ωραία εξέλιξη! Τρέμουν μην αναπτυχθούν τα καρκινικά και τους τη βαρέσει και σκοτώσουν όλο τον οργανισμό!

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Εντάξει, καταλαβαίνω ότι κάποια βακτήρια μπορεί να προκαλούν προβλήματα όπου και να πάνε, ή ότι κάποια άλλα μπορεί να είναι μια χαρά, γενικώς, και όταν πάνε αλλού να δημιουργούν προβλήματα, αλλιά δεν είμαστε όλοι έτσι. Στο κάτω – κάτω κι αυτοί έτσι δεν είναι!

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Αυτό ξαναπές το! Όχι μόνο βοηθάμε στα πράγματα, αλλιά κάποιοι προσφέρουν και κοτζάμ βιταμίνες, που αλλιώς δε θα τις έφτιαχνε κανείς εδώ μέσα.

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Προκάλεσε ένα βακτήριο πρόβλημα; Παθογόνα όλα τα βακτήρια! Βρέθηκε ένας δικός τους καρκινικός; Δεν έγινε και τίποτα! Τα κουκουλώνουν όπως – όπως με το ανοσοποιητικό και δεν παίρνει κανείς χαμπάρι. Γιατί δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τίποτα από τα θετικά που προσφέρουμε; Γιατί να είναι τόσο ρηχοί κι απόλυτοι;

(Σκοτεινιάζει η σκηνή.)

Τι ζητάτε εδώ; Φύγετε!

ΑΛΙΚΗ: Σωστά, τώρα που το βλέπω πιο σφαιρικά καταλαβαίνω την παρεξήγηση, πρέπει να αναθεωρήσουν. Καλοί και κακοί υπάρχουν παντού, δεν μπορείς να κρίνεις κάποιον ούτε αρνητικά, ούτε θετικά μόνο από την καταγωγή του.

ΞΩΤΙΚΟ: Δεν πάνε πάντα όλα καλά... Υπάρχει και η άδικη πλειυρά του κόσμου...

ΑΛΙΚΗ: Ναι, αλλή αυτό δεν είναι καθόλου σωστ...

ΞΩΤΙΚΟ: Ωχ! Τι γίνεται;(!)

(Ακούγονται ποδοβολητά... Μία ομάδα κυττάρων πησιάζουν.)

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Τι ζητάτε εδώ; Φύγετε!

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Μα εμείς απλώς καθόμασταν...

ΚΥΤΤΑΡΟ-1: Δε μας ενδιαφέρει! Είστε ξένοι!

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-2: Καθίστε να συζητήσουμε...

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Δε θα συζητήσουμε μαζί σας! Δεν είστε του οργανισμού μας!

ΒΑΚΤΗΡΙΟ-1: Μα δε σας κάνουμε κακό!

ΚΥΤΤΑΡΟ-2: Μακάρι να μπορούσα να πω το ίδιο!

(Πιάνονται στα χέρια ξεκινώντας καυγά.)

ΑΛΙΚΗ: Πάμε να φύγουμε από εδώ αμέσως! Δεν αντέχω άλλο αυτή την κατάντια! Μεγάλωσέ με!

ΞΩΤΙΚΟ: Όπως θέλεις...

(Σβήνουν τα φώτα και ανάβουν μετά από λίγο.)

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΧΕΙΡΕΣ

ΑΛΙΚΗ: Νομίζω πως, μετά από όλη αυτή την παράνοια, θέλω να δω κάτι άλλο. Άνθρωποι δε μένουν σε αυτή τη Χώρα;

ΞΩΤΙΚΟ: Πώς δε μένουν! Για πάμε να τρυπώσουμε μέσα σε ένα σπίτι ανθρώπων!

«Page d' Album, Les secrets du foret» βλ. παράρτημα.

(Σβήνουν τα φώτα – Αλλαγή σκηνής. Εσωτερικό σπιτιού ευκατάστατης οικογένειας. Στο τραπέζι κάθεται ένα παιδί που διαβάζει. Η μητέρα του πηγαινοέρχεται κάνοντας ετοιμασίες.)

ΠΑΙΔΙ-1: Μαμά, η συνάδεληφός σου τι ώρα θα έρθει;

ΜΗΤΕΡΑ: Όπου να 'ναι, *(αγχωμένα)* μόνο, σε παρακαλώ, τελειώνει τα μαθήματα σου.

ΠΑΙΔΙ-1: Εντάξει μαμά!

(Μικρή παύση. Η μητέρα συνεχίζει το πηγαινε – έλτα. Το παιδί κλείνει το βιβλίο και ξεφυσάει να σκέφτεται κάτι.)

ΠΑΙΔΙ-1: Μαμά;

ΜΗΤΕΡΑ: Ναι, παιδί μου;

ΠΑΙΔΙ-1: Κι εγώ τι θα κάνω;

ΜΗΤΕΡΑ: Η κυρία έχει ένα παιδί, στην ηλικία σου. Θα έρθει κι αυτό, οπότε μπορείτε να περάσετε χρόνο μαζί.

ΠΑΙΔΙ-1: Δηλαδή τί να κάνουμε;

ΜΗΤΕΡΑ: *(Ερχεται σε αμήχανη θέση.)* Εεε.. δεν ξέρω... Μπορείτε να παίξετε κανένα επιτραπέζιο! *(Χαμογελάει, πησιάζει και του χαϊδεύει τα μαλλιά.)* Έλα, έλα, τελειώσεις;

ΠΑΙΔΙ-1: Τώρα, τελειώνω, έχω λίγο ακόμα.

ΜΗΤΕΡΑ: *(Αγχωμένα)* Άντε, κάνε γρήγορα να τελειώσεις πριν να έρθουν!!!

ΠΑΙΔΙ-1: Μαμά, γιατί αγχώνεσαι; Θέλω να κάνω δυο ασκήσεις ακόμα και τελειώσα-

ΜΗΤΕΡΑ: ΑΔΥΝΑΤΟΝ! *(Το παιδί την κοιτάζει με απορία.)* ...Αγάπη μου, θέλω να πω ότι σε πέντε λεπτά θα είναι εδώ, δε θα προλάβεις και, αν αρχίσουμε να μιλάμε θα σε αποσπούμε και... Καλύτερα να τις κάνεις μετά, όταν φύγουν. Μην αφήσεις και το άλλο παιδί να περιμένει μόνο του *(Ταυτόχρονα του κλείνει τα βιβλία και του μαζεύει τα πράγματα).*

ΠΑΙΔΙ-1: *(Χαρούμενο)* Δίκιο έχεις, αφού θα έχω παρέα! Πηγαίνω να πλυθώ! *(Φεύγει χαρούμενο με τα πράγματά του μέσα. Η μητέρα νιώθει φανερή ανακούφιση. Σε λίγο ακούγεται ήχος κουδουνιού πόρτας. Η μητέρα τρέχει κι ανοίγει την πόρτα, μπαίνει μέσα η συνάδελφός της με εμφάνιση και αέρα νεόπληκτης. Μαζί της είναι το δεύτερο παιδί, στην ηλικία του αλλήλου. Ξεκινούν οι τυπικοί χαιρετισμοί [...])*

ΜΗΤΕΡΑ: Περάστε, περάστε!

(Πάνε στο σαλόνι και κάθονται. Εν τω μεταξύ επανέρχεται το πρώτο παιδί στο σκη-νικό.)

ΠΑΙΔΙ-1: Γεια σας!

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Γεια σου, χρυσό μου!

ΠΑΙΔΙ-2: Γεια σου!

ΜΗΤΕΡΑ: Έλα, αγάπη μου, πάρε το παιδί μέσα να παίξετε ένα ωραίο επιτραπέζιο, γιατί κι εμείς εδώ έχουμε να συζητήσουμε για δουλειές.

ΠΑΙΔΙ-1: Ναι, μαμά. Έλα, μαζί μου! *(Φεύγουν για το δωμάτιο.)*

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Έκτακτο είναι! Να το χαιρέσαι!

ΜΗΤΕΡΑ: Ευχαριστώ, ευχαριστώ...

(Οι γυναίκες κάθονται στο σαλόνι και ξεκινούν μια συζήτηση. Βγάζουν χαρτιά για τη δουλειά τους και ξεκινούν να δουλεύουν, όταν μετά από λίγο μπαίνουν τα παιδιά με χαρτιά και μαρκαδόρους.)

ΠΑΙΔΙ-1: Μαμά, παίζουμε «όνομα, πόλη, ζώο, πράγμα...» και ήρθαμε εδώ που έχει μεγάλο τραπέζι, δε θα σας ενοχλούμε.

ΜΗΤΕΡΑ: Μα... δεν είπαμε να παίξετε ένα επιτραπέζιο;

ΠΑΙΔΙ-1: Ναι! Αλλά δε θέλουμε! Πειράζει;

ΜΗΤΕΡΑ: Μα έχεις τόσα καινούρια παιχνίδια! *(Απευθύνεται στη συνάδελφό της.)* Τις προάλλες πήραμε ένα ωραίο παιχνίδι, το «Μήτσου»! *(Απευθύνεται στο δεύτερο παιδί.)* Αγάπη μου, έχεις παίξει; Είναι πολύ έξυπνο και-

ΠΑΙΔΙ-1: Μαμά!

ΜΗΤΕΡΑ: Καλά, καθίστε εδώ πέρα, αλλά... θα κάνετε πολλή φασαρία κι εμείς εδώ δουλεύουμε. Μήπως θέλετε να διαβάσετε ένα βιβλίο;

ΠΑΙΔΙ-2: Μα, θα είμαστε ήσυχoi!

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Άστα καλή, τι σε έπιασε;

ΜΗΤΕΡΑ: Εντάξει, καθίστε εκεί.

(Αλλιάζει θέση για να κοιτάζει η συνάδελφος προς τη μεριά της και όχι προς το τραπέζι. Οι δυο γυναίκες συνεχίζουν να δουλεύουν, ενώ τα παιδιά ξεκινούν να ζωγραφίζουν. Το πρώτο παιδί χρησιμοποιεί πάντα το αριστερό. Όλα κυλούν ομαλά όταν το δεύτερο παιδί φωνάζει τη μαμά του.)

ΠΑΙΔΙ-2: Μαμά, πού έμενε η οικογένεια του φίλου μου, που κάναμε παρέα πέρυσι, στο προηγούμενο σχολείο;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: *(Γυρνάει προς τα παιδιά για να απαντήσει και παρατηρεί έκπληκτη ότι το πρώτο παιδί χρησιμοποιεί το αριστερό χέρι.)* Τι κάνετε εκεί;

ΠΑΙΔΙ-2: Γράφουμε!

ΜΗΤΕΡΑ: *(Σηκώνεται και κατευθύνεται προς τα παιδιά. Αρπάζει τον μαρκαδόρο από το παιδί της.)* Δεν... δεν ξέρω τι να πω...

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Γράψτε ό,τι θέλετε, αλλιώς σωστά!

ΜΗΤΕΡΑ: Καλύτερα να διαβάσετε κάτι. Έχω εδώ ένα πολύ ωραίο βιβλίο για εσάς. *(Η μητέρα μαζεύει τα πράγματα όπως - όπως και τους δίνει ένα βιβλίο για να διαβάσουν. Οι δυο γυναίκες μετά από αυτό το περιστατικό ξανακάθονται να δουλέψουν.)*

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Με συγχωρείς για το θάρρος, πότε το καταλάβατε;

ΜΗΤΕΡΑ: Με την πρώτη του επαφή με μολύβια.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Μα καλά...δεν του δείξατε να γράφει με το δεξί;

ΜΗΤΕΡΑ: Προσπαθήσαμε.. Αλλά μάταια...

(Ταυτόχρονα τα παιδιά συζητούν μεταξύ τους.)

ΠΑΙΔΙ-2: Και η φίλη μου από το σχολείο γράφει με το αριστερό και λέει ότι δε γίνεται να γράφει με το δεξί... Ποιο είναι το πρόβλημα;

ΠΑΙΔΙ-1: Πφφφ...

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Ορίστε... όσο πάει αυξάνονται. Θα μας έρθει από εκεί που δεν το περιμένουμε...

ΜΗΤΕΡΑ: Όσο πάει νιώθω μεγαλύτερη ευθύνη. Μήπως εγώ δεν έκανα κάτι καλά;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Περίμενε. Μου επιτρέπεις; *(Πλησιάζει τα παιδιά και τους δίνει τα χαρτιά και τα στυλό.)* Έλα εδώ, παιδί μου... Ορίστε, πιάσε το στυλό με αυτό εδώ το χέρι, το καλό χέρι, το χέρι του σταυρού και γράψε το όνομά σου.

ΠΑΙΔΙ-1: *(Προσπαθώντας)* Μα δεν μπορώ να γράψω καλά...

ΠΑΙΔΙ-2: Μα καλά, εσένα μαμά, τι σε ενοχλεί με ποιο χέρι γράφει;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Εμένα με ενοχλεί; Εγώ, παιδί μου, έχω και φίλους αριστερόχειρες! Αλλά για το παιδί είναι κρίμα.

ΠΑΙΔΙ-2: Γιατί κρίμα;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Γιατί δεν είναι φυσιολογικό... Να, η γραφή είναι έτσι φτιαγμένη που για να βλέπεις τι γράφεις και να το κάνεις σωστά πρέπει να γράφεις με το δεξί. Έτσι είναι η φύση μας, δε θα πάμε κόντρα σε αυτό.

ΠΑΙΔΙ-2: Μα εγώ έχω δει πολύ κόσμο που είναι αριστερόχειρες.

ΠΑΙΔΙ-1: Κι εγώ-

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Ναι, αλλά αυτοί είναι η μειοψηφία, πώς να το κάνουμε! Το φυσιολογικό είναι αυτό που κάνουμε οι περισσότεροι.

ΑΛΙΚΗ: Μα τι θένε! Και τι έγινε που είναι μειοψηφία; Πώς προκύπτει ότι δεν είναι φυσιολογικό; Αυτές τί τις νοιάζει με ποιο χέρι γράφει το παιδί;

ΞΩΤΙΚΟ: Σκέψου... Στον δικό σου κόσμο, πόσες φορές κατακρίνονται οι μειοψηφίες, κοριτσάκι...

ΑΛΙΚΗ: Όχι όμως τόσο παράλογα...

ΞΩΤΙΚΟ: Σσος! Περίμενε να ακούσουμε..

ΠΑΙΔΙ-2: Μα αφού υπάρχουν και αντικείμενα για αριστερόχειρες!

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Αυτό είναι προπαγάνδα! Γιατί θέλουν να το περάσουν για φυσιολογικό. Αλλά δεν μπορεί κανείς να πάει κόντρα στη φύση!

ΠΑΙΔΙ-1: Σε μια ομιλία στο σχολείο μας είπαν ότι «όλοι είμαστε διαφορετικοί γιατί έχουμε διαφορετικούς εγκεφάλους και έτσι σκεφτόμαστε και διαφορετικά.

ΠΑΙΔΙ-2: Και στο κάτω - κάτω τι σημασία έχει;

Κι εσύ, μικρέ, από αύριο κάνε αυτό που πρέπει... μη με προκαλείς..

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Είναι και θέμα ανατροφής! Τα πρότυπα που έχει ο καθένας!

ΜΗΤΕΡΑ: Μα καλά; Σας λένε τέτοια πράγματα στο σχολείο;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Καταλαβαίνεις την προπαγάνδα; Πού να βρεθούν πια τα σωστά πρότυπα; Είναι και κάποιοι που είναι εντελώς προκλητικοί. Αυτοί το κάνουν επίτηδες, βγαίνουν στις τηλεοράσεις, παντού και κρατάνε το στυλό τους επιδεικτικά με το αριστερό. Αυτούς δεν τους μπορώ καθόλου!

ΜΗΤΕΡΑ: Δίκιο έχεις...

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Και εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν μπορώ να το βλέπω, είναι αντίθετο στην αισθητική μου... Δε με νοιάζει με ποιο χέρι θα γράφει ο καθένας, αλλιώς στο γραφείο του... Στην τελική, είναι επιλογή του, αλλιώς δεν μπορεί να το κάνει μπροστά σε άλλα παιδιά γιατί θα το δουν και θα θέλουν να το κάνουν κι αυτά! Εγώ σα μάνα οφείλω να προφυλάξω το παιδί μου...

ΠΑΙΔΙ-1: Συγγνώμη, να πω κι εγώ κάτι; Γιατί λήτε ότι είναι επιλογή μου; Εγώ δεν αποφάσισα με ποιο χέρι θέλω να γράφω. Εσείς το αποφασίσατε;

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Μα παιδί μου, σου είπα... ο καθένας ας γράφει με όποιο χέρι θέλει, δε μου πέφτει λόγος... αρκεί να μην ενοχλεί... να μην προκαλεί.

ΜΗΤΕΡΑ: Βρε, αγάπη μου, μπορεί να είναι και φάση της στιγμής. Αν προσπαθήσεις πολύ, κάποια στιγμή θα τα καταφέρεις και θα γράφεις κι εσύ φυσιολογικά!

ΠΑΙΔΙ-1: *(Σηκώνεται)* Μα ρε μαμά ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ! *(Βουρκώνει...)* Εσύ στη δουλειά σου σκέφτεσαι ποτέ με ποιο χέρι θα γράφεις;

ΜΗΤΕΡΑ: *(Αμήχανη)* Αρκετά! Ποιος σας επέτρεψε να υψώνετε έτσι τη φωνή μια σταλιά παιδιά; Πηγαίνετε μέσα μέχρι να ηρεμήσουμε! Κι εσύ, μικρέ, από αύριο κάνε αυτό που πρέπει... μη με προκαλείς..

ΠΑΙΔΙ-1: Μα μαμά-

ΜΗΤΕΡΑ: Αυτό που σου λέω! *(Φεύγουν τα παιδιά. Η μητέρα απευθύνεται στη συνάδελφο.)* Σε παρακαλώ πολύ ό,τι έγινε εδώ μέσα δε θα ήθελα... καταλαβαίνεις... *(Η συνάδελφος κουνάει συγκαταβατικά το κεφάλι.)*

ΑΛΙΚΗ: Είμαστε με τα καλά μας; Όντως φέρονται έτσι σε αυτό το παιδί λόγω του χειριού με το οποίο γράφει;

ΞΩΤΙΚΟ: Κουλό σου φαίνεται ε; Κι όμως... Αν σκεφτείς, είμαι σίγουρη πως θα βρεις ανάλογες περιπτώσεις...

ΑΛΙΚΗ: Όχι, δε βρίσκω! Για μένα είναι δεδομένο! Όπως υπάρχουν οι δεξιόχειρες, με τον ίδιο φυσιολογικότερο τρόπο υπάρχουν τόσο οι αριστερόχειρες, όσο και οι αμφίχειρες.

ΞΩΤΙΚΟ: Έλα όμως που δεν το παίρνουν όλοι έτσι...

ΑΛΙΚΗ: Θα έπρεπε πάντως! Ποτέ δε θα συμφωνήσουν όλοι, αληιά είναι αδιανόητο να συζητάμε ακόμα τα αυτονόητα.

ΞΩΤΙΚΟ: Καλή, εσύ πού ζεις; Ξύπνα! Όσο οι άνθρωποι δεν αλληάζουν, τόσο δε θα αλληάζουν οι καταστάσεις και η αντιμετώπιση θα μένει ίδια κι απαράλληατη!

ΤΑ ΒΛΑΣΤΟΚΥΤΤΑΡΑ⁴

ΑΛΙΚΗ: Σε παρακαλώ, πήγαινε με σε μια άλλη οικογένεια, πιο φυσιολογική...

ΞΩΤΙΚΟ: Φυσιολογική;

ΑΛΙΚΗ: Να μην ακούω παράλογα πράγματα και προκαταλήψεις τέλος πάντων!

ΞΩΤΙΚΟ: Για να δούμε τι μπορώ να κάνω για 'σένα...

«Μικρός αυτοσχεδιασμός σε μι» βλ. παράρτημα.

(Σβήνουν τα φώτα για την αλλαγή σκηνής. Οι γονείς κάθονται στο καναπέ. Η μαμά με ένα κινητό και ο μπαμπάς με το laptop και διάφορα χαρτιά τριγύρω του. Το παιδί είναι δίπλα τους με ένα τετράδιο και διαβάζει.)

ΜΑΜΑ: Δεν μπορώ να αποφασίσω που θα πάμε διακοπές φέτος! Κέρκυρα... Πάρο... ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ!!

ΜΠΑΜΠΑΣ: Μα δεν είπαμε να κάνουμε οικονομία, για να πάρουμε καινούρια τηλεόραση;

ΜΑΜΑ: Έλα μωρέ θα πάρουμε και τηλεόραση... μετά! Τώρα που το θυμήθηκα πρέπει να πάω και για ψώνια.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Πάλι;!

ΜΑΜΑ: Τι πάλι; Μια εβδομάδα έχω να πάω.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Καλά...

(Παύση.)

ΜΑΜΑ: Αχ! Το καημένο!

ΜΠΑΜΠΑΣ: Τι έγινε;

ΜΑΜΑ: Διάβασες για το παιδάκι στην Αλεξανδρούπολη;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Όχι! Αφού σου είπα έχω πολλή δουλειά στο γραφείο! Ιδιαίτερα τώρα που θα-

---

⁴ Η ιδέα για τη συγκεκριμένη ιστορία δόθηκε με τη συμμετοχή του σχολείου στην ημερίδα «Εθελοντισμός – Σχολείο – Κοινωνία: Ημέρα Εθελοντή Αιμοδότη και Εθελοντή Μυελού των Οστών και Ομφαλικού Αίματος», που διοργανώθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης στις 27 Απριλίου 2018 και τελούσε υπό την αιγίδα της Προεδρίας της Δημοκρατίας.

ΜΑΜΑ: Καλά, καλά! Άκου! Πάσχει από λευχαιμία και είναι πολύ σοβαρά! Δεν το πιστεύω... Μόνο 32 Likes; Πώς είναι δυνατόν; Δεν ενδιαφέρεται πια ο κόσμος, δεν είναι καθόλου ευαισθητοποιημένος... *(Παύση)* 33! Το κοινοποίησα κιόχλας!

ΠΑΙΔΙ: Γιατί δεν κάνουμε κάτι για αυτό, μαμά; Όπως πέρυσι, που στείλαμε μήνυμα για εκείνη την οικογένεια που είδαμε στην τηλεόραση ή τότε που πήγαμε να τρέξουμε, για να ενισχύσουμε εκείνη τη δράση του φιθανθρωπικού ιδρύματος;

ΜΑΜΑ: Μα τότε ήταν διαφορετικά. Εννοώ, ότι τότε μπορούσε να γίνει κάτι, γι' αυτό βοηθήσαμε κι εμείς. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα καθώς δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμα η θεραπεία.

ΠΑΙΔΙ: Και γιατί δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμα η θεραπεία;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Επειδή για αυτήν χρειάζονται πολύ ακριβά φάρμακα και παράλληλα οι μέθοδοι που απαιτούνται είναι πολύπλοκες, κάτι που κάνει την έρευνα πολύ δύσκολη και δαπανηρή. Επίσης, ακόμα και αν ανακαλυφθεί κάτι τέτοιο, οι ασθενείς δε θα έχουν εύκολη πρόσβαση, καθώς θα είναι πανάκριβη.

ΠΑΙΔΙ: Μα... κατ-

ΜΑΜΑ: Άσ' το αυτό τώρα. Κάτσε να διαβάσεις να πάρεις κανένα βαθμό γιατί αλλιώς δεν έχει καινούριο κινητό! Να δουλέψουμε κι εμείς επιτέλους!

(Παγώνει η σκηνή.)

ΑΛΙΚΗ: Δεν μπορεί να συμβαίνει αυτό! Κάτι πρέπει γίνει, για να σωθεί το παιδί! Θα έπρεπε να έχει θεραπεία... *(Σκέφτεται)* ΤΟ ΒΡΗΚΑ! Ήρθε η ώρα επιτέλους να χρησιμοποιήσω το δαχτυλίδι! Θέλω να υπάρξει η θεραπεία που θα το βοηθήσει να ζήσει!

ΞΩΤΙΚΟ: Είσαι σίγουρη ότι θες να κάνεις αυτή την ευχή; Να σου υπενθυμίσω ότι έχεις μια και μοναδική ευχή! Μετά από αυτό δε θα μπορείς να ευχηθείς ξανά τίποτα, ό,τι και να γίνει.

ΑΛΙΚΗ: Ναι, είμαι σίγουρη! Δεν μπορώ να το αφήσω να πεθάνει. *(Κοιτάζει το δαχτυλίδι.)* Εύχομαι να ανακαλυφθεί η θεραπεία που θα σώσει το παιδί.

(Σκοτεινιάζει η σκηνή.)

ΜΑΜΑ: Δεν μπορώ να αποφασίσω που θα πάμε διακοπές φέτος! Κέρκυρα... Πάρο... ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ!!

ΜΠΑΜΠΑΣ: Μα δεν είπαμε να κάνουμε οικονομία για να πάρουμε καινούρια τηλεόραση;

ΜΑΜΑ: Έλα μωρέ θα πάρουμε και τηλεόραση... μετά! Τώρα που το θυμήθηκα πρέπει να πάω και για ψώνια.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Πάλη;!

ΜΑΜΑ: Τι πάλη; Μια εβδομάδα έχω να πάω.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Καλά...

(Παύση.)

ΜΑΜΑ: Αχ! Το καημένο!

ΜΠΑΜΠΑΣ: Τι έγινε;

ΜΑΜΑ: Διάβασες για το παιδάκι στην Αλεξανδρούπολη;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Όχι! Αφού σου είπα έχω πολλή δουλειά στο γραφείο! Ιδιαίτερα τώρα που θα-

ΜΑΜΑ: Καλά, καλά! Άκου, πάσχει από θρομβοκυτταραιμία και είναι πολύ σοβαρά. Δεν το πιστεύω... Μόνο 32 Likes; Πώς είναι δυνατόν; Δεν ενδιαφέρεται πια ο κόσμος, δεν είναι καθόλου ευαισθητοποιημένος... *(Παύση)* 33! Το κοινοποίησα κιόλας!

ΠΑΙΔΙ: Γιατί δεν κάνουμε κάτι για αυτό, μαμά; Όπως πέρσι, που στείλαμε μήνυμα για εκείνη την οικογένεια που είδαμε στην τηλεόραση ή τότε που πήγαμε να τρέξουμε, για να ενισχύσουμε εκείνη τη δράση του φιθανθρωπικού ιδρύματος;

ΜΑΜΑ: Μα είναι ανίστες περιπτώσεις αυτές. Δεν έχει βρεθεί το φάρμακο για τους καρκίνους.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Βέβαια στις θρομβοκυτταραιμίες... Σε αυτές τις περιπτώσεις μπορεί να γίνει θεραπεία με βλαστοκύτταρα.

ΠΑΙΔΙ: Τι είναι τα βλαστοκύτταρα;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Δεν ξέρω ακριβώς κι εγώ, απλώς κάτι έχω ακούσει από συζητήσεις στη δουλειά. Μισό λεπτό... *(Ψάχνει στο Διαδίκτυο.)* «Τα βλαστοκύτταρα είναι κύτταρα που αναπαράγονται διαρκώς και έχουν την ικανότητα να μετατραπούν σε οποιοδήποτε άλλο είδος κυττάρου στο σώμα ενός οργανισμού.»

ΠΑΙΔΙ: Ωραία και; Εννοώ, πού μπορεί κανείς να τα βρει; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε;

Εύχομαι να ανακαλυφθεί η θεραπεία που θα σώσει το παιδί.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Από ό,τι γράφει εδώ, υπάρχουν δύο τρόποι : ο πρώτος είναι να δώσεις το ομφαλιοπλακουντιακό αίμα των νεογέννητων, που φυλάσσεται σε τράπεζες β्लाστοκυττάρων στις οποίες υπάρχει πρόσβαση για όποιο άτομο έχει ανάγκη παγκοσμίως, ενώ ο δεύτερος είναι να γίνεις δότης μυελού των οστών, δίνοντας δείγμα σε μια παγκόσμια βάση δεδομένων.

ΠΑΙΔΙ: Οφαλιοπλ... πώς το είπες αυτό το αίμα των νεογέννητων;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Ομφαλιοπλακουντιακό. Μπορούμε δηλαδή να τα πάρουμε από τον ομφάλιο λώρο των μωρών, όταν γεννιούνται. Κανονικά, ο ομφάλιος λώρος μαζί με αυτά τα πολύτιμα κύτταρα πετιέται στα σκουπίδια.

ΠΑΙΔΙ: Και τι γίνεται με αυτά;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Αν υπάρξει κάποιος ή κάποια που έχει ανάγκη, τότε γίνεται αναζήτηση σε όλες τις δημόσιες τράπεζες β्लाστοκυττάρων, σε όλο τον κόσμο, για συμβατά μοσχεύματα.

ΠΑΙΔΙ: Ωραία, να δώσουμε!

ΜΑΜΑ: Μα πώς; Αφού χρειάζονται κύτταρα από τη γέννηση ενός μωρού!

ΠΑΙΔΙ: Όταν γεννήθηκα εγώ, δεν κρατήσατε;

ΜΑΜΑ: *(Αμήχανα)* Η αλήθεια είναι πως μας το είχαν προτείνει στη γέννηση σου, αλήδη... δεν ασχοληθήκαμε, επειδή είχαμε να... φροντίσουμε εσένα.

ΠΑΙΔΙ: Ωραία, και το άληθο; Να γίνουμε δότες του μυελού των οστών! Πώς γίνεται;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Όποιος ή όποια ενδιαφέρεται να γίνει δότης μυελού των οστών, δίνει δείγμα και καταγράφεται σε μια, επίσης, παγκόσμια βάση δεδομένων. Άρα, αν κάποιο άτομο στον κόσμο χρειάζεται τέτοιου είδους μόσχευμα, τότε γίνεται παγκόσμια προσπάθεια ανεύρεσης συμβατού δότη ή δότριας, και αν βρεθεί, καλείται να δώσει β्लाστοκύτταρα, για να σωθεί το άτομο που έχει ανάγκη.

ΠΑΙΔΙ: Γιατί δεν το κάνουμε λοιπόν;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Κατ' αρχάς πρέπει κανείς να είναι ενήλικος. Αλλά, έχεις δίκιο, είναι σημαντικό. Πρέπει να το δούμε κάποια στιγμή. Αλλά τότε, που δεν έχω και καθόλου χρόνο; Κάθε μέρα γυρνάω τόσο αργά από τη δουλειά! Και έχω μόνο το Σάββατο, που θέλω λίγο να ξεκουραστώ.

ΜΑΜΑ: Κι εγώ το ίδιο! Και μάλιστα αυτές τις μέρες παραδίδουμε ένα πρότζεκτ στη δουλειά, που με έχει πιέσει πολύ.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Θα το δούμε, όταν χαλαρώσουμε λίγο.

ΜΑΜΑ: Συγγνώμη... δε θα πονάει κάτι τέτοιο;

ΜΠΑΜΠΑΣ: *(Μιλάει σιγά για να μην τον ακούσει το παιδί.)* Κοίτα, για να σου πάρουν κύτταρα από τον μυελό των οστών χρειάζεται να σου τρυπήσουν το κόκαλο.

ΜΑΜΑ: *(Ανατριχιάζει)* Δεν το πιστεύω! Πω-πω πόνος...

ΜΠΑΜΠΑΣ: Ναι, είναι δύσκολο! Πάντως θα το ξαναδούμε κάποια στιγμή...

ΜΑΜΑ: Εντάξει... Τέλος πάντων, ας ευχηθούμε όλα να πάνε καλά. *(Σκοτεινιάζει η σκηνή.)*

ΑΛΙΚΗ: Με εξαπάτησες!

ΞΩΤΙΚΟ: Τι;

ΑΛΙΚΗ: ΜΕ ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΣ! Χρησιμοποίησα την ευχή μου για να σωθεί το παιδί και δεν έγινε τίποτα!

ΞΩΤΙΚΟ: Εγώ σε ρώτησα, αν ήσουν σίγουρη! Δε φταίω εγώ, που έκανα ό,τι μου ζήτησες!

ΑΛΙΚΗ: Μα δεν άλλαξε τίποτα! Απλώς μάθαμε για τα βλαστοκύτταρα. Τί θα γίνει με το παιδί; Μου είπες ψέματα!!!

ΞΩΤΙΚΟ: Κι όμως, πραγματοποίησα την ευχή σου! Θυμήσου! Ήταν: «να βρεθεί η θεραπεία που θα έσωζε το παιδί». Βρέθηκε! Ήταν τα βλαστοκύτταρα. Η οικογένεια είχε την επιλογή της. Θα μπορούσε να είχε βοηθήσει. Μάλιστα με την ευχή σου, έγινε και ένας από τους δύο γονείς συμβατός δότης βλαστοκυττάρων για το συγκεκριμένο παιδί. Είχε τη θεραπεία στο χέρι της, αλλιά προτίμησε να αναβάλει τη διαδικασία βάζοντας άλλες προτεραιότητες, ενώ παράλληλα πίστεψε πως πρόκειται για κάτι επώδυνο, τη στιγμή που, πλέον, τόσο η λήψη δείγματος γίνεται με λίγο σάλιο όσο και η λήψη των ίδιων των βλαστοκυττάρων έχει απλοποιηθεί στο έπακρο. Μετά τη χορήγηση κάποιων ακίνδυνων φαρμάκων, τα βλαστοκύτταρα του μυελού των οστών βγαίνουν στην κυκλοφορία του αίματος και από εκεί λαμβάνονται με διαδικασία που θυμίζει αιμοδιψία.

ΑΛΙΚΗ: Μα και πάλι, το ήξερες από την αρχή! Έπρεπε να μου το είχες πει. Εύχομαι να εξαφανιστείς!

ΞΩΤΙΚΟ: Χα, χα! Κοίτα με, είμαι ακόμα εδώ!

ΑΛΙΚΗ: Μα-

ΞΩΤΙΚΟ: Ξέχασες; Μία και μοναδική ευχή!

ΤΑ ΖΩΑ

ΑΛΙΚΗ: Απογοτεύτηκα πολύ σε αυτή τη Χώρα... Έχεις να μου δείξεις κι άλλες τέτοιες οικογένειες;

ΞΩΤΙΚΟ: Αν βαρέθηκες, μπορούμε να επισκεφτούμε μια οικογένεια ζώων πάλι.

ΑΛΙΚΗ: Καλύτερα... Οι άνθρωποι εδώ τρελάθηκαν!

ΞΩΤΙΚΟ: Φύγαμε!

«Ελεγεία του νεκρού αδελφού» βλ. παράρτημα.

(Σβήνουν τα φώτα – Αλλοαγή σκηνης.)

(Μητέρα και κόρη επιστρέφουν από την αγορά με ψώνια.)

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Γεια σου, μπαμπά.

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Γεια σου, κορίτσι μου. Τι έχεις; Γιατί τέτοια μούτρα;

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Η μαμά δε μου αγόρασε από τα μαγαζιά το μπουφάν που είχα δει στο ίντερνετ!

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Μα αφού είχαν τελειώσει! Είχε κάτι άλλα, αλλιά δε σου άρεσαν...

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Εγώ ήθελα εκείνο, το ωραίο!

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Δεν άκουσες τι είπε η πωλήτρια; Είναι σε έλλειψη.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Αφού το άλλο είναι το καλύτερο!

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Τι μπουφάν είναι αυτό; Εξηγήστε μου κι εμένα.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Αχ! Μπαμπά, γνήσιο δέρμα ανθρώπου! Υπέροχο, κομψό και ό,τι πρέπει για κρύο και βροχές!

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Είναι λογικό τότε. Δεν ακούσατε ότι βγαίνει νόμος που θα απαγορεύει τη χρήση δερμάτων από ανθρώπους;

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Τι πράγμα;!

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Βεβαίως! Είναι πολύς καιρός που κινητοποιούνται κάποιες ομάδες ζώων για τα δικαιώματα των ανθρώπων και έτσι μάλλον θα ψηφιστεί νόμος και θα σταματήσει με τη νέα χρονιά η εμπορία ανθρώπινων δερμάτων.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Μα αυτό είναι άδικο!...

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Είναι υπερβολικοί! Θυμάσαι όταν ήμαστε μικροί που πηγαίναμε στους Ανθρωπολογικούς Κήπους;

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Πώς δε θυμάμαι... Με πήγαινε ο πατέρας μου κι εμένα για να δω ανθρώπους από διάφορα μέρη του κόσμου.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Ανθρωπολογικός Κήπος; Τι είναι αυτό;

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Ήταν ένα μέρος που είχαν σε διάφορα κλουβιά ανθρώπους από διάφορα μέρη : Αφρικανούς, Ασιάτες, Εσκιμώους... Αλλά τους έκλεισαν, όταν αυτές οι ομάδες ζώων διαμαρτύρονταν για τις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Ουασου... Δεν έχω δει ποτέ Εσκιμώο από κοντά! Αλλά αυτό πού κολλάει με το μπουφάν μου;

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Αυτές οι ομάδες που κατάφεραν να πιέσουν τις κυβερνήσεις να κλείσουν τους Ανθρωπολογικούς Κήπους είναι και αυτές που πίεσαν για να σταματήσει η χρήση των ανθρώπινων δερμάτων. Γι' αυτό ήδη έχουν αρχίσει να κλείνουν οι βιομηχανίες και δε βγαίνουν πια τέτοια μπουφάν.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Λοιπόν, εμένα δε με νοιάζει... ! Θέλω πριν να ψηφιστεί αυτός ο νόμος να πάρουμε αυτό το μπουφάν που είδαμε. Το χρειάζομαι, σου λήω!

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Μα όπου να 'ναι τελειώνουν τα κρύα και οι βροχές και-

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Μα είναι πανέμορφο! Και θα κρατήσει και για πολλά χρόνια!

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Ησυχάστε επιτέλους, τόση ώρα προσπαθώ να ακούσω ειδήσεις στο ραδιόφωνο! Ορίστε, τελείωσαν και οι ειδήσεις. Τι καταλάβατε;

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Μα ρε μπαμπά-

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Βρε, κορίτσι μου, αν χρειάζοσουν όντως μπουφάν, ας έπαιρνες κάποιο άλλο. Έτσι και αλλιώς με τέτοιο καιρό δε χρειάζεται καν να πάρεις.

(Ακούγεται ηχογραφημένο μετεωρολογικό δελητίο :)

ΚΑΙΡΟΣ: ...όπως ανακοίνωσε η Μετεωρολογική Υπηρεσία της χώρας, τις επόμενες ημέρες αναμένεται παρατεταμένη και ισχυρή κακοκαιρία με σφοδρές βροχοπτώσεις σε όλη τη χώρα και χιονοπτώσεις στα ορεινά. Η θερμοκρασία προβλέπεται να πέσει κατά τόπους και κάτω από τους 0°C...

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Δεν το χρειάζομαι το μπουφάν, ε;

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Πάει, τρελάθηκε ο καιρός.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Λοιπόν;

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Δε θα το χρειαστείς μόνο εσύ, μου φαίνεται. Πρέπει να δούμε και για εμάς κάτι αντίστοιχα καλό, γιατί τόσο καιρό είμαστε με τα κουρέλια! Περίμενα να το δούμε από του χρόνου, γιατί τα δέρματα, και ειδικά τα ανθρώπινα, είναι πολύ ακριβά, αλλιώς έτσι όπως έχουν τα πράγματα μάλλον πρέπει να βιαστούμε.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Άρα θα το πάρουμε;;;!

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Θα το πάρουμε! Θα πρέπει να ψάξουμε όμως πού υπάρχουν αποθέματα.

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Μήπως να αγοράζαμε μπουφάν, που δε θα ήταν από φυσικό δέρμα;

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Αχ όχι! Μπαμπάκα, δεν είναι το ίδιο!

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Μα είναι πολύ ακριβά, και για τους τρεις μας, και ειδικά τώρα, που είναι σε έλλειψη, δε θα μπορέσουμε να βρούμε εύκολα.

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Ωραία θα ήταν να είχαμε όλοι μας από ένα ακριβό μπουφάν, για να μας κρατήσει κιόλας. Και να μπορούμε να πάρουμε και κάπου καλά με αυτό.

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Έχω έναν φίλο, που φτιάχνει και εμπορεύεται δέρματα. Αυτός λογικά θα μας βρει κάτι, αν υπάρχει. Κάτσε να του τηλεφωνήσω. *(Τηλεφωνεί)* Ναι, έλα! Τι γίνεται;... Καλά, καλά... Ναι... Ναι... Σοβαρά;... Τίποτα; Το φαντάστηκα... Ούτε εσύ έχεις δηλαδή;... Γι' αυτό σε πήρα κι εγώ... Α, μόνο έτσι... Καλά, έγινε. Ευχαριστώ πολύ... Να 'σαι καλά, γεια!

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Τι έγινε; Τι σου είπε;

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Τα ίδια, ότι δηλαδή βρίσκονται σε φοβερή έλλειψη. Δεν υπάρχουν τα ανθρώπινα δέρματα για τα μπουφάν. Ήταν το πρώτο πράγμα που μου είπε.

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Δε γίνεται τίποτα δηλαδή.

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Μα γιατί; Αφού είναι φίλος σου, γιατί δε μας βοηθάει;

ΜΠΑΜΠΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΟΣ: Δεν μπορεί να κάνει κάτι. Κι αυτός δεν έχει δουλειά, λόγω της έλλειψης. Αν είχε τα δέρματα, θα μας τα έφτιαχνε αμέσως. Τώρα θα πρέπει να κοιτάξουμε κάτι άλλο.

ΜΑΜΑ-ΑΡΚΟΥΔΑ: Έλα, πάμε μέσα να κοιτάξουμε στο ίντερνετ.

Μήπως να αγοράζαμε μπουφάν, που δε θα ήταν από φυσικό δέρμα;

(Φεύγουν οι γονείς. Εν τω μεταξύ η Αλίκη και το Ξωτικό βλέπουν κρυμμένοι όλα όσα γίνονται.)

ΑΛΙΚΗ: Δεν πιστεύω στ' αυτιά μου!

ΞΩΤΙΚΟ: Τι πράγμα;

ΑΛΙΚΗ: Είναι απάνθρωπο! Για σκέψου πόσοι άνθρωποι πρέπει να πεθάνουν!

ΞΩΤΙΚΟ: Απάνθρωπο; Για σκέψου λίγο. Μήπως στη χώρα σου οι άνθρωποι δε σκοτώνουν ζώα για τους ίδιους λόγους; Δεν αιχμαλωτίζουν ζώα παίρνοντάς τα από το φυσικό τους περιβάλλον για να ευχαριστιούνται βλέποντας τα «χαριτωμένα» κόλπα τους; Δε ζουν κυριολεκτικά εις βάρος τους;

ΑΛΙΚΗ: (Μονολογώντας) Και μάλιστα, όταν μπορούμε να βρούμε αληθινές λύσεις για όλα αυτά... (Φωνάζοντας) ΕΛΕΟΣ!!!

ΞΩΤΙΚΟ: Να σου θυμίσω ότι μπορούν να σε ακούσουν όλοι εδώ...

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Τι ήταν αυτό;!

ΑΛΙΚΗ: Ωχ! Τι κάνουμε τώρα;

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Ποιος είναι εκεί;

ΑΛΙΚΗ: Πρέπει να φύγω! Βοήθησέ με!

ΞΩΤΙΚΟ: Τι ακριβώς θέλεις να κάνω;

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Ποιος είναι;!

ΑΛΙΚΗ: Σε παρακαλώ, εδώ κινδυνεύω!

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Ένας άνθρωπος! Αν τον πιάσω και τον δώσουμε στον φίλο του μπαμπά...

ΑΛΙΚΗ: Πάρε με από εδώ!

ΞΩΤΙΚΟ: Λυπάμαι, δεν μπορώ...

ΑΛΙΚΗ: Μα-

ΞΩΤΙΚΟ: Μάλλον θα έπρεπε να έχεις χρησιμοποιήσει πιο σοφά το δαχτυλίδι σου!

ΑΛΙΚΗ: Το δαχτυλίδι! Αφού δε λειτούργησε η ευχή που έκανα πριν, ίσως έχει ακόμα δύναμη. Εύχομαι να φύγω από εδώ!! [...] Δε λειτουργεί... Τι θα κάνω; *(Ξεσπάει σε κλάματα.)*

ΚΟΡΗ-ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Έλα εδώ, μη φοβάσαι!

ΑΛΙΚΗ: Βοήθεια!!!

(Πιάνει την Αλίκη και σβήνουν αμέσως τα φώτα.)

(Μεταφερόμαστε στην πρώτη σκηνή του έργου που η Αλίκη είναι ξαπλωμένη και κοιμάται. Ο Αλέκος μπαίνει στη σκηνή κλείνοντας το κινητό στο οποίο μιλούσε προηγουμένως.)

ΑΛΙΚΗ: Βοήθειασσασσα!

ΑΛΕΚΟΣ: Αλίκη, Αλίκη, ξύπνα! Τί συμβαίνει;

ΑΛΙΚΗ: Φύγε μακριά απαίσιο αρκουδάκι.....*(Ανοίγει τα μάτια της και σαστίζει.)* Αλέκο, εσύ είσαι; Νόμιζα πως θα με έπιανε μια αρκούδα και μετά ένας θεός ξέρει τι θα με έκανε.

ΑΛΕΚΟΣ: Αλίκη, τι λες; Για ποια αρκούδα μιλάς;

ΑΛΙΚΗ: Άσε, είδα έναν επιθήτη φοβερό, σαν ταινία φαντασίας!

ΑΛΕΚΟΣ: Κάτι κατάλαβα... Για πες μου τι είδες;

ΑΛΙΚΗ: Δεν ξέρω τι να σου πρωτοπώ. Στην αρχή συνάντησα ένα ξωτικό. Και μαζί επισκεφτήκαμε τη «Χώρα των Θυμάτων». Μια χώρα γεμάτη παράξενα πλάσματα, ζώα που μιλούσαν, μικρόβια, κύτταρα και γλίστρες, που και αυτές μιλούσαν.

ΑΛΕΚΟΣ: Αλίκη, σίγουρα είσαι καλή; Θέλεις να πάρω τηλέφωνο την μαμά σου; *(Λέει ενώ απομακρύνεται σιγά.)*

ΑΛΙΚΗ: Όχι, Αλέκο! Μια χαρά είμαι. Μα άκου, δεν τελείωσα εκεί. Το ξωτικό που λες, μου χάρισε μια ευχή, για να βοηθήσω ένα θύμα. Μα εγώ, από ό,τι φαίνεται, δεν το βοήθησα.

ΑΛΕΚΟΣ: Και μετά να φανταστώ, άρχισες να πετάς και έγινες νεράιδα!

ΑΛΙΚΗ: Όχι, έξυπνε! Δεν έγινα νεράιδα – αν και θα είχε πλάκα... Τέλος πάντων με αποσυντόνισες, πού είχα μείνει;

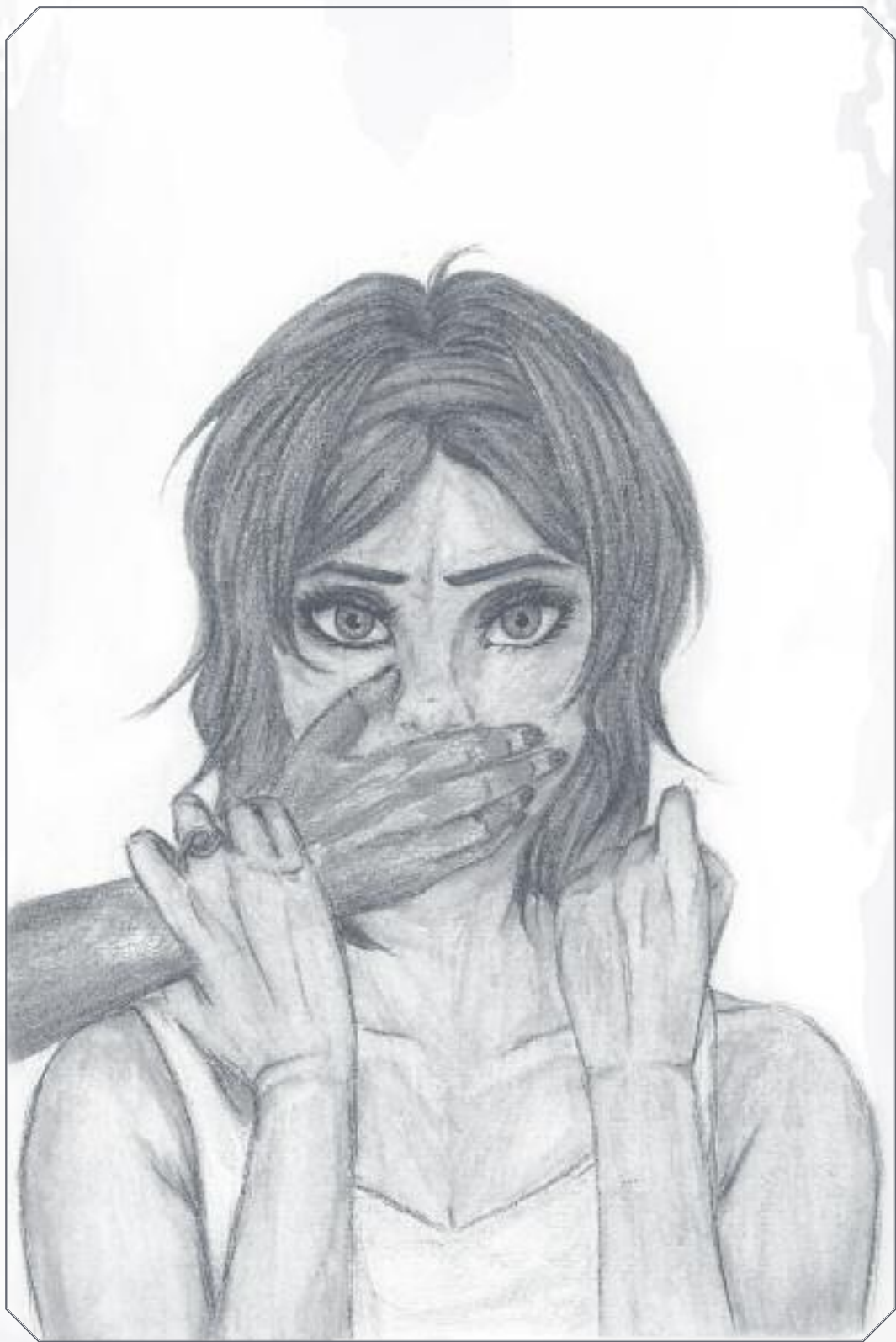
ΑΛΕΚΟΣ: Μου έλεγες ότι δεν βοήθησες ένα θύμα.

ΑΛΙΚΗ: Α, ναι. Λοιπόν, δε βοήθησα ένα παιδάκι να σωθεί, παρόλο που μπορούσαν να τον βοηθήσουν με βλαστοκύτταρα!

ΑΛΕΚΟΣ: Τι είναι τα βλαστοκύτταρα;

ΑΛΙΚΗ: Ούτε εσύ ξέρεις; Θα σου εξηγήσω μετά!

ΑΛΕΚΟΣ: Και έπειτα τι έγινε;

Δεν καταλαβαίνεις; Δεν υπάρχουν θύματα!
Υπάρχουν προκαταλήψεις που εμείς τις δημιουργούμε!

ΑΛΙΚΗ: Μετά δεν μπορούσα να χρησιμοποιήσω άλλη ευχή και πήγε να με φάει μια αρκούδα!

ΑΛΕΚΟΣ: Θα ήθελα να είμαι από μία μεριά να σε έβλεπα! Τώρα τι σκέφτεσαι πάλι;

ΑΛΙΚΗ: Θυμήθηκα ότι το ξωτικό συνέχεια μου έλεγε πως αυτός ο κόσμος είναι σαν τον δικό μας! Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω το γιατί!

ΑΛΕΚΟΣ: «Χώρα των Θυμάτων» είπες ε;.. Μα είναι προφανές, ήθελε να πει πως και ο κόσμος μας είναι γεμάτος θύματα!

ΑΛΙΚΗ: Αυτό έχει λογική... Βασικά, τώρα εξηγούνται όλα... Η αγελάδα *(δείχνει τον εαυτό της)* και το ριοντάρι *(δείχνει τον Αλέκο)*... οι ξένοι και τα βακτήρια... ο φανατισμός και οι γηάστρες... ο φοιτητής και οι αριστερόχειρες... τα βλαστοκύτταρα... τα ζώα... Τελικά μπορεί το όνειρό να μην ήταν εφιάλτης, αλλά το καλύτερο όνειρο που έχω δει ποτέ!

ΑΛΕΚΟΣ: Αλίκη, τι λες;

ΑΛΙΚΗ: Είναι πολύ απλό, δε χρειαζόμαστε καμία ευχή για να σωθούμε και για να αλλαξοψούμε τον κόσμο. Μόνοι μας θα κάνουμε την διαφορά, μόνο αν το θελήσουμε θα ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ τον κόσμο μας για όλες και για όλους!

ΑΛΕΚΟΣ: Ε;

ΑΛΙΚΗ: Δεν καταλαβαίνεις; Δεν υπάρχουν θύματα! Υπάρχουν προκαταλήψεις που εμείς τις δημιουργούμε! Και όπως εμείς τις δημιουργούμε, εμείς μπορούμε να τις καταστρέψουμε, αρκεί να το θελήσουμε! Τώρα είμαι σίγουρη ότι μπορώ να καταφέρω αυτό που θέλω! Και το χρωστάω όχι μόνο στον εαυτό μου, αλλά και στους γύρω μου!

«Η Αλίκη στη χώρα των θυμάτων» βλ. παράρτημα

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ψηφιακό Παράρτημα: <http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice>

Μουσικές συνθέσεις του:

Κωνσταντίνου Κατσούλη και της Παυλίνας Σκουλικάρη

1. Haunted Lullaby

Misterioso $\text{♩} = 120$

Σκουλικάρη Π., Κατσούλης Κ.

Μουσικό κομμάτι για πιάνο, 4/4 μέτρο, 120 παλμοί το λεπτό. Το κομμάτι είναι σε μείζον ελαφρύ (Cm) και περιλαμβάνει τρεις στροφές. Η πρώτη στροφή ξεκινά με *pp* και η δεύτερη με *mf*. Η τρίτη στροφή έχει δύο επιλογές: η πρώτη με *mf* και η δεύτερη με *p*. Οι αρμολογίες που χρησιμοποιούνται είναι: Cm, G, Cm, G+6, G, Cm, G, Cm, G+6, G, Cm, Cm(Maj7), G+6, G, Cm, Cm(Maj7).

<http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/1>

2. Intermezzo Uragano

Cantabile $\text{♩} = 60$

Κατσούλης Κ., Σκουλικάρη Π.

Μουσικό κομμάτι για πιάνο, 4/4 μέτρο, 60 παλμοί το λεπτό. Το κομμάτι είναι σε μείζον ελαφρύ (Cm) και περιλαμβάνει τρεις στροφές. Η πρώτη στροφή ξεκινά με *pp* και η δεύτερη με *mf*. Η τρίτη στροφή έχει δύο επιλογές: η πρώτη με *mf* και η δεύτερη με *p*. Οι αρμολογίες που χρησιμοποιούνται είναι: Dm, A, Am, Ddim, E, B, E, E, Eaug, Am, B7, E, A, A9, D.C., Cm, Cdim, D, A, D.

<http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/2>

3. Τραγούδι χωρίς λόγια σε Ντο-

Cantabile, Con Moto ♩ = 110

Σκοτακίτη Η., Κατσούλης Κ.

The musical score is written for a single melodic line in treble clef, key of D minor (three flats), and 4/4 time. It consists of three staves. The first staff begins with a forte (f) dynamic and features a sequence of eighth-note chords: Cm, Ab, Fm, G, Cm, Ab, Fm, G, and G7. A crescendo hairpin leads to a fortissimo (ff) dynamic at the start of the second staff. The second staff continues with eighth-note chords: Cm, Ab, Fm, G, Cm, Ab, Fm, G, Cm, Ab, and Fm, G. A decrescendo hairpin leads to the third staff, which starts with a piano (p) dynamic and a single Cm chord. The piece concludes with a final D minor triad (D, F, Ab) and a double bar line.

<http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/3>

4. Page d' Album: Les secrets de forêt

Βασισμένο σε μία μελωδία του Mark Tanner

Bruscamente ♩ = 130

Κοτσούλης Κ., Σουθακάκη Π.

<http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/4>

5. Μικρός Αυτοσχεδιασμός σε Μι-

Scherzando $\text{♩} = 140$

Σκουλιάρη Π., Κατσούλης Κ.

Sheet music for a Scherzando piece in 2/4 time, tempo 140. The key signature has one sharp (F#). The score consists of three staves. The first staff contains measures 1-4 with chords Em, C, B, Em, C, B, Em, C, B. The second staff contains measures 5-8 with chords Em, C, B, CMaj7, B, C, B7. The third staff contains measures 9-11 with chords Em, B, and a final chord. Dynamics include *mf* and *f*. There are slurs and a triplet in measure 7.

<http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/5>

6. Ελεγεία για έναν νεκρό αδελφό

Espressivo $\text{♩} = 85$

Σκουλιάρη Π., Κατσούλης Κ.

Sheet music for an Espressivo piece in 4/4 time, tempo 85. The key signature has two flats (Bb, Eb). The score consists of three staves. The first staff contains measures 1-4 with chords F#dim, Gm, and a triplet of eighth notes. The second staff contains measures 5-8 with chords D, Em, Cm, D, and a first ending. The third staff contains measures 9-11 with a second ending. Dynamics include *ff* and *mf*. There are slurs and a triplet in measure 4.

<http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/6>

Αλήκη στη χώρα των θυμάτων

Λόγια - Σύνθεση: Γιώργος Φανουράκης,

Τραγούδι: Γιώργος Φανουράκης - Γεωργία Βασιλαράκη

Για να πετάξω πρέπει να'μαι αυτός
που δεν ακούει , δε μιλάει, μόνο μένει σιωπηλός
Να'μαι δειλός, φθηνός και ψεύτης, να κρατώ καμαρωτός
τις παρωπίδες που μου δώσανε για να'μαι τυφλός
Για να μη βλέπω την αλήθεια, κάτι διαφορετικό
να μην αισθάνομαι αγάπη, να λήω τον πόνο λογικό
Οι μυρωδιές να'ναι κλεισμένες σε μπουκάλια χρυσά
κι οι εικόνες μες στα κλειδωμένα κινητά.

Φίλους να κάνω από συμφέρον για καλούς λογαριασμούς
κι όταν μου λένε «Σ' αγαπάω» να'χω πάντα ενδιασμούς
Γιατί δεν ξέρω τι κυκλοφορεί τη σήμερον ημέρα
να αμφιβάλλω πάντα, μέχρι και στη σκέτη καθημέρα
Να'μαι αδύνατος, ωραίος, να'μαι μάγκας με λεφτά
κι αν λείπει κάτι να το κρύβω, να μην ξέρουν γι'αυτά
Να κάνω όνειρα στημένα, να κρατάω μυστικά
και να ξυπνάω με τα μάτια κλειστά.

Σαν επιθήτης μοιάζει ο κόσμος σας εδώ
τόσους κανόνες δεν περίμενα να δω
Μ'έναν χορό, μια μουσική, θα φτιάξουν όλα όπως παλιά
κι όλα εκείνα που σας πονούν, θα χαθούν παντοτινά.

Ποια νομίζεις είσαι και τι κάνεις; Πώς τον κόσμο θέλεις να ξεκάνεις;

Άφησέ με, θέλω να πετάξω. Και τα σχέδιά σου όλα να τ'αλλιάξω

Δεν τους βλῆπεις, τους δυστυχισμένους, στα κελιά τους τούς κρατάς όλους κλεισμένους!

Να κοιμούνται με συμφέρι. Θέλω ο κόσμος στη ρουτίνα να υποφέρει.

Να τηρούνται οι κανόνες, απ' το θρόνο να μη φύγω για αιώνες!

Με κιθάρα, με τραγούδι και της τρέλλας θα ανθίσει το λουλουδί.

Είμαι η Αλίκη, θα σε κάψω και φωτιά στο σάπιο θρόνο σου θα ανάψω.

Έχω τόσα όνειρα να ανθίσει αυτός ο τόπος

Εμπρός καλοί μου άνθρωποι, ελάτε υπάρχει τρόπος!

Εμπρός λιοιόν χορέψετε, εμπρός ξελιγωθείτε

Κανένα «πρέπει», «μη» και «αν» ξανά μη θυμηθείτε

Εμπρός στο φως ελεύθεροι, κοντοί, χοντροί και μαύροι

Ποτέ κατάρα σαν κι αυτή μη ρθει να μας ξανάβρει!

Εε, συντρόφισσα!

Έλα σύντροφε!

Πιάσ' το χέρι μου, δώσ' μου δύναμη!

Με τ'αστέρι μας ισοδύναμη!

Όλοι ελεύθεροι, δίχως όνομα, με το γέλιο σας, δώστε νόημα,

Με τα λῆθη σας, την αγάπη σας, νιώστε άνθρωποι, νιώστε καλά!

Το τραγούδι: <http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/7>

Ορχηστρικό: <http://lyk-peir-irakl.ira.sch.gr/alice/8>

**Φωτογραφίες απο την παρασταση στο πλαίσιο του
2ου Μαθητικού Φεστιβάλ του Δήμου Ηρακλείου**

Χορογραφία έναρξης

Η Αλήκη και το Ξωτικό

Η Αγελάδα και το Ποντίκι

Τα Λιοντάρια

Τα Φυτά στις Γλάστρες

Τα Κύτταρα

Τα Μικρόβια

Οι αριστερόχειρες

Τα Βήλαστοκύτταρα

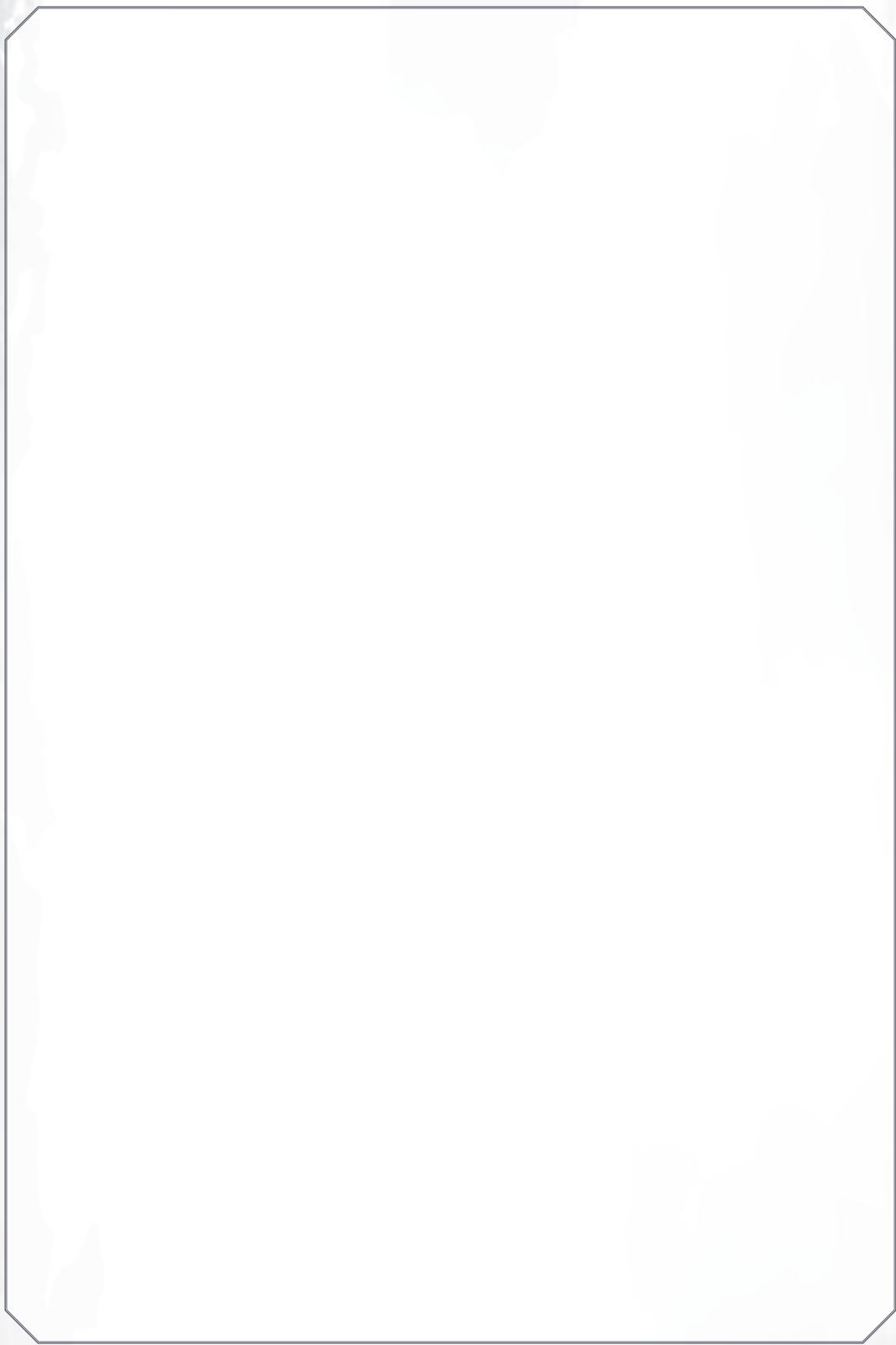
Τα Ζώα

Αθήκη & Αθήκος

Φινάλε

Η «Αθήκη στη Χώρα των Θυμάτων» είναι βασισμένη στην ιστορία της «Αθήκης στη Χώρα των Θαυμάτων» του Λιούις Κάρολ. Η δική μας Αθήκη μπαίνει σε έναν φανταστικό κόσμο στον οποίο μπορεί να ακούει κάθε ζωντανό πλάσμα: ανθρώπους, ζώα, φυτά, ακόμα και μικρόβια. Εκεί θα ανακαλύψει πως υπάρχουν θύματα κοινωνικών στερεοτύπων, που θα της θυμίσουν τον δικό της κόσμο. Σεξισμός, θρησκευτικός φανατισμός, ξενοφοβία, ομοφοβία, απραγμία και κακομεταχείριση των ζώων μπαίνουν στο στόχαστρο της ομάδας μας με σκοπό να μας κάνουν να σκεφτούμε τη θέση που καθλούμαστε να πάρουμε απέναντι σε στερεότυπα και συνήθειες, που έχουν ριζώσει βαθιά μέσα μας και που μπορεί να επηρεάζουν τις ζωές των άλλων σε βαθμό που δεν περιμένουμε.

Αυτό το έργο διατίθεται με άδεια
Creative Commons Αναφορά Δημιουργού -
Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

ISBN: 978-960-88009-1-5

